

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI
FAKULTA PEDAGOGICKÁ

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

2019

Johanka Štíhová

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI

**FAKULTA PEDAGOGICKÁ
KATEDRA HUDEBNÍ KULTURY**

MNOHOVRSTEVNOST HUDBY EDUARDA SPÁČILA

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Johanka Štichová

Specializace v pedagogice

Hudební výchova se zaměřením na vzdělávání

Vedoucí práce: doc. Mgr. Tomáš Kuhn, Ph.D.

Plzeň, 2019

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci vypracovala samostatně s použitím uvedené literatury a zdrojů informací.

V Plzni, dne

.....
vlastnoruční podpis

Poděkování

Mé vřelé poděkování patří především Eduardu Spáčilovi, který mi během zpracování této práce věnoval mnoho svého času. Vždy mi byl ochoten odpovědět na položené otázky a každou událost mi důkladně popsal, abych byla schopna na základě těchto informací bakalářskou práci zpracovat. Děkuji.

Dále bych chtěla poděkovat panu doc. Mgr. Tomáši Kuhnovi, Ph.D. jako vedoucímu mé bakalářské práce. Děkuji za veškeré konzultace, nápady a rady spojené s touto prací.

Na závěr děkuji také všem respondentům, kteří se účastnili vyplňování dotazníku či osobních rozhovorů.

Obsah

Úvod	7
1 Život Eduarda Spáčila.....	9
2 Hudební uplatnění.....	13
2.1 Skladatelská činnost	13
2.1.1 Spáčilovo klavírní trio	13
2.1.2 Barock Jazz Quintet (Barok Jazz Kvintet).....	16
2.1.3 Skladatelská činnost elektroakustické hudby (Live Elektronik)	22
2.2 Manažerská činnost	24
2.2.1 Spolupráce s Yamahou	24
2.3 Spolupráce se zahraničními umělci	29
2.3.1 Spolupráce s rakouskými skladateli	29
2.3.2 Spolupráce s rockovými zpěváky.....	30
2.4 Pedagogická činnost	31
2.4.1 Konzervatoř Plzeň (1973-1982) a (2013 - současnost).....	31
2.4.2 Základní umělecká škola (Zbiroh 2009-2018) a (Třemošná 2009 - současnost).....	35
3 Eduard Spáčil a jeho žáci	40
Závěr	42
Resumé	43
Resumé	43
Seznam literatury.....	44
Seznam internetových zdrojů.....	45
Seznam příloh.....	49

Úvod

Ve své bakalářské práci píši o životě Eduarda Spáčila, který se řadí mezi významné osobnosti plzeňského kraje v oblasti hudební kultury. Jeho život je z hlediska hudby velmi zajímavý, mnohotvárný a inspirující. Během svého života se Eduard Spáčil setkal s různými hudebními žánry, v nichž osobně působil. Obsah této práce jsem rozdělila na jednotlivé etapy Spáčilova života a podrobně se jimi zabývám.

S Eduardem Spáčilem jsem se poprvé setkala v roce 2009 v Základní umělecké škole Václava Vačkáře ve Zbirohu. Stal se mým učitelem klavíru a vedl mě zde následujících šest let. Po absolvování tohoto oboru v ZUŠ jsem na jeho popud odešla studovat na plzeňskou konzervatoř obor EKN. V té době bylo v Plzni studium oboru elektronických klávesových nástrojů v úplných začátcích. Náš ročník byl vůbec prvním ročníkem dálkového studia. Vyučované předměty tedy byly teprve ve zkušební fázi. Pro další ročníky se pak již s minimálními změnami ustálily. Jelikož zde vedl hlavní obor také pan Spáčil, naše spolupráce (i po odchodu ze ZUŠ) pokračovala dále. Během těchto let mi předal a stále předává obrovské množství nových informací, zkušeností a důležitých rad směřujících k mé interpretaci skladeb. Stal se tak pro mě klíčovou osobností v mém hudebním rozvoji.

Jako téma ke zpracování mé bakalářské práce jsem si jeho osobnost vybrala zejména proto, že o něm dosud neexistuje žádný rozsáhlejší spis. Zmínku o panu Spáčilovi jsem našla v několika publikacích, kde mu byl však věnován pouze krátký článek na dané téma. V žádné publikaci nebyl podrobně popsán jeho život, ani souhrn všech významných aktivit, kterými se zabýval a dosud zabývá. Během svého života přišel Eduard Spáčil s různými nápady, které byly později zrealizovány. Žáci plzeňské konzervatoře mu dnes vděčí za možnost studia oboru EKN, který se již v podobném měřítku stále více šíří i do základních uměleckých škol. Ráda bych v této práci studium oboru EKN přiblížila lidem, kteří o něm zatím nemají tušení a případně by mohli mít o toto studium zájem.

Cílem mé bakalářské práce je podrobné nastínění života Eduarda Spáčila v hudební sféře, souhrn všech jeho významných aktivit, které svým způsobem ovlivnily rozvoj hudebního umění, či přispěly k usnadnění práce s elektronickými klávesovými nástroji. Dále se v této práci podrobně zabývám též pedagogickou činností Eduarda Spáčila spojenou s plzeňskou konzervatoří a se základními uměleckými školami ve Zbirohu a v Třemošné.

Jednotlivé etapy Spáčilova hudebního působení v určitých žánrech jsem obohatila o stručný popis těchto žánrů obecně.

K doplnění textu jsem použila citace pana Spáčila i jeho žáků, kteří se podíleli na vyplnění dotazníku. Bakalářská práce obsahuje také fotografie jednotlivých členů souboru Barok Jazz Kvintet, Eduarda Spáčila a osobností spojených se společností Yamaha. V příloze pak přikládám seznam Spáčilových skladeb a ukázky některých not. Součástí práce je také CD, které pan Spáčil nahrál pro společnost Yamaha a další CD jeho souborů.

1 Život Eduarda Spáčila

(Obr. 1)

Eduard Spáčil se narodil 11. 7. 1950 v Liberci. Z hudebního umění byl nadšen již jako malý chlapec. Každou neděli vysedával v obývacím pokoji, kde jeho rodiče jen tak pro radost hrávali krásné melodie salónního charakteru a amatérsky muzicírovali. Tatínek se mohl pyšnit svou půvabnou hrou na housle obohacenou o klavírní doprovod Spáčilovy maminky. Jejich repertoár zahrnoval skladby od Zdeňka Fibicha (Poem) či Josefa Suka (Píseň lásky) a nechybělo ani houslové sólo ze scénické hudby k Zeyerově hře Radúz a Mahulena.

Malý Eduard Spáčil vždy bez pohnutí seděl v křesle a zaujatě poslouchal své rodiče. Přibližně v pátém roce života začal vnímat krásu hudby natolik, že se chtěl sám také naučit interpretovat krásné melodie velkých umělců.

Po prvních pokusech snahy rodičů naučit Eduarda Spáčila noty nastal zásadní problém v jeho neznalosti abecedy, kterou se většina dětí učí až po nástupu do první třídy na základní škole. Z tohoto důvodu Spáčil po krátkém čase své snahy zanechal.

Protože ale o umění hry na klavír opravdu stál, v sedmi letech se opět pustil do studia not a hudební teorie. Učiteli se mu stali znovu rodiče. Maminka mu pomáhala s klavírní technikou a tatínek si vzal na starosti hudební projev. Pro Eduarda Spáčila byla hra na klavír zábavná. S tímto nadšením začal pilně cvičit a brzy poté se dostavil první úspěch. V devíti letech vyhrál soutěž v okresním kole (obdoba soutěží MŠMT). Jako motivace tento úspěch stačil a Spáčil začal své studium hry na klavír brát opravdu vážně. V jedenácti letech začal chodit do hudební školy a asi za dva roky se rozhodlo, že by mohl nastoupit na konzervatoř a věnovat se studiu klavíru. Přípravkou na konzervatoř byla Spáčilovi hudební škola v Brně, kam pravidelně dojížděl ještě v době posledních dvou let povinné školní docházky. V Brně se vyučovala velmi důkladně hudební nauka, aby byli žáci dobře připraveni na konzervatoř i po teoretické stránce. V deváté třídě Eduard Spáčil úspěšně složil přijímací zkoušky a od září nastoupil na konzervatoř v Brně. V prvním ročníku studoval klavír u profesora Josefa Kysely a od druhého ročníku začal studovat také kompozici. Ke komponování byl pan Spáčil nakloněn již od 12 let, kdy si začal sám pro sebe tvořit různé skladbičky. Jeho rodičům se tvorba moc líbila. Aby Eduarda Spáčila podpořili, nakoupili mu notové sešity a požádali ho, aby své skladby začal zapisovat.

Kompozici studoval u profesora Bohuslava Řehoře. Velmi jej zaujaly moderní kompoziční směry 60. let minulého století. Spáčilovi se naskytlá příležitost docházet společně se svými kolegy na brněnskou JAMU, kde byli vynikající skladatelé. Mezi ně patřil Alois Piňos a Miloslav Ištvan. Když Eduard Spáčil dokončil třetí ročník, jeho profesor klavíru vážně onemocněl a nemohl ho již dále učit. Pro Spáčila to znamenalo několikaměsíční pauzu. Cvičil pouze doma. Sám, bez dozoru jakéhokoli profesionála. Po dlouhé přestávce nastoupil k profesoru Cyrilu Klimešovi. Znovu se dostal do kondice a rozhodl se pro studium klavíru i na Akademii múzických umění v Praze.

V té době však nešťastnou náhodou zemřel profesor František Schaffer, který mnoho let působil právě na JAMU v Brně. Pro Eduarda Spáčila to byla veliká ztráta, protože k ostatním vyučujícím neměl takovou důvěru.

O tom, že život je jedno velké překvapení, se kromě jiných přesvědčil i sám pan Spáčil. Za zemřelého profesora Schaffera začala jezdit do Brna profesorka pražské AMU, Dagmar Baloghová. Čistou náhodou se jednalo o bývalou spolužačku z gymnázia Spáčilovo maminky. Spolužačky se ihned zkontaktovaly a společně se poradily o tom, co dál. Profesorka Baloghová si pozvala Eduarda Spáčila na přezkoušení, aby si jej poslechla a zjistila, v jaké fázi hry na klavír se nachází. Protože byl Spáčil již několik měsíců bez profesora a ve hře na klavír byl tedy spíše samouk, jeho výkon tím byl poznamenán. Paní Baloghová byla poněkud skeptická, ale přesto Spáčilovi dala šanci. S panem profesorem Klimešem domluvila individuální hodiny a probrala s ním všechny okolnosti, které byly potřeba zlepšit. O dva měsíce později si pozvala Edu opět na přezkoušení a s výsledkem byla spokojená. Díky intenzivnímu cvičení a pečlivé práci s profesorem Klimešem Eduard Spáčil ve čtvrtém ročníku (v březnu roku 1969) úspěšně prošel přijímacím řízením a byl přijat na AMU do Prahy.

Po nástupu na AMU se Eduard Spáčil začal setkávat s mnoha významnými osobnostmi hudebního života. Patřili mezi ně především profesori, kteří v té době na AMU vyučovali. František Rauch (4. února 1910 - 23. září 1996), František Maxián (9. listopadu 1907 - 18. ledna 1971), Josef Páleníček (19. Července 1914 - 7. března 1991), Ivan Moravec (9. listopadu 1930 - 27. července 2015), Valentina Kameníková (20. prosince 1930 - 21. listopadu 1989), Dagmar Baloghová (13. prosince 1929). Všichni tito klavíristé patřili k české i světové interpretační špičce. Mnoho dalších zkušeností a vědomostí panu Spáčilovi přinesli také pedagogové s jiným hudebním zaměřením, než byla hra na klavír. Byli jimi např. cembalistka Zuzana Růžicková (14. ledna 1927), u níž Eduard Spáčil

studoval interpretaci barokní hudby, dále houslisté Václav Snítal (1. března 1928 - 19. července 2015), Alexandr Plocek (6. února 1944 - 14. února 2009), Ivan Štraus (13. února 1937), violoncellisté Karel Pravoslav Sádlo (5. září 1898 - 24. srpna 1971), Miloš Sádlo (13. dubna 1912 - 14. října 2003) a všichni pedagogové vyučující dechové nástroje nebo zpěv.

Za dob svých studií Eduard Spáčil pravidelně navštěvoval koncerty, kde se rád nechával inspirovat významnými hudebníky té doby. Míval období, kdy navštěvoval koncerty či divadla dokonce každý den. Jednalo se o koncerty České filharmonie, Symfonického orchestru FOK a recitály klavíristů – cyklus Světová klavírní tvorba, festival Pražské jaro, apod.

Inspiraci pan Spáčil nehledal pouze na veřejných koncertech, ale také u starších spolužáků. S jeho kolegy pozorně sledoval jejich vystoupení na půdě AMU. Tito lidé již měli za sebou několik úspěchů v mezinárodních soutěžích, a proto k nim Eduard Spáčil vzhlížel. Jednalo se konkrétně o tyto osobnosti: Petr Toperczer (24. července 1944 - 16. srpna 2010), Boris Krajný (28. listopadu 1945), Miroslav Langer (5. května 1945 - 28. října 2010), Ivan Klánský (13. května 1948), Miroslav Petráš (17. července 1948) a Václav Hudeček (7. června 1952).

Během studií v Praze se Eduard věnoval výhradně klasické hudbě – hře na klavír a neměl dostatek času na to, aby komponoval. Proto se tehdy ze Spáčilova života tato činnost postupem času vytratila. Hře na klavír věnoval Eduard Spáčil mnoho času. Cvičil pět i více hodin denně a jeho vytrvalost a píle se brzy odrazila v samotném hudebním projevu. V roce 1970 se zúčastnil Mezinárodní klavírní soutěže Bedřicha Smetany v Hradci Králové a ve druhém kole soutěže za své vystoupení získal po mnoho let nepřekonaný rekord 24,8 bodů z maximálních 25. Tehdy byl za svůj výkon oceněn 2. cenou soutěže. Zhruba za tři roky začala intenzivní příprava na další mezinárodní soutěž. Jednalo se o Mezinárodní soutěž P. I. Čajkovského, která se konala v Moskvě. Příprava na ni zabrala jeden rok práce. Soutěžní repertoár pro druhé kolo obsahoval cca. 80 minut hudby ze všech stylových období. Aby Spáčilův přednes byl opravdu brilantní a excelující, vyžadoval mnoho prosezených hodin u klavíru. Všichni účastníci soutěže měli za úkol si předem připravit dva koncerty s orchestrem. Klavírní koncert P. I. Čajkovského byl povinný a klavírní koncert Antonína Dvořáka si Eduard Spáčil zvolil sám dle vlastní úvahy. Oba koncerty byly zhruba 45 minut dlouhé.

Reprezentaci na takovou soutěž včetně cesty a pobytu hradilo ministerstvo kultury. Pan Spáčil tedy absolvoval dvě výběrové přehrávky, kde celý svůj připravený repertoár

předvedl. Díky jeho dřině a mnoha hodinám hraní byl na soutěž vybrán právě on a ještě jeho dva kolegové. Ivan Klánský a František Malý. S velkým úspěchem se tehdy Eduard Spáčil umístil mezi prvními třiceti soutěžícími z celkového počtu 110 klavíristů.

„*Sledovat takovou soutěž, která trvala přes tři týdny a slyšet desítky klavíristů stejného věku z celého světa, byla obrovská škola.*“¹ V roce 1973 Eduard Spáčil absolvoval na AMU sólovým recitálem a koncertem s orchestrem FOK (koncert A-dur – F. Liszt).²

---

¹ Z osobního rozhovoru s Eduardem Spáčilem, 12. 9. 2018

² Vltava, Rozhlas, 2015. *Eduard Spáčil – komponista*, 301 Moved Permanently. 301 Moved Permanently [online]. Dostupné z: <http://www.vltava.rozhlas.cz/eduard-spacil-komponista-5016948>

Další informace z této kapitoly jsou čerpány z osobního rozhovoru s Eduardem Spáčilem, 12. 9. 2018

2 Hudební uplatnění

2.1 Skladatelská činnost

Kompoziční činnost

Eduard Spáčil začal studovat kompozici ve druhém ročníku na konzervatoři v Brně pod vedením Bohuslava Řehoře. Po nástupu na AMU (v roce 1969) se však pan Spáčil zaměřil více na studium klasického klavíru a kompoziční činnost se z jeho života pomalu vytratila. Ke kompozici se znovu vrátil až v roce 1980 s myšlenkou, že by mohl napsat krátkou skladbu pro Klavírní trio. Od té doby začal opět se studiem kompozice, tentokrát však u Karla Odstrčila.

Ještě téhož roku (1980) napsal Eduard Spáčil skladbu s názvem *Concertino piccolo pro klavír, dvoje housle, violu a violoncello*. Jedná se o tvorbu artificiální. V názvu skladby sice pan Spáčil používá zdobnělinu koncertu (concertino), ale s ohledem na čas je dílo rozsáhlé. Zdobnělina spíše poukazuje na kratší myšlenková pásma ve skladbě.³

Během pěti let napsal Eduard Spáčil téměř padesát skladeb. Komorních, sólových, orchestrálních i jazzových. Většina z nich je natočena v rozhlase. V roce 1984 se Eduard Spáčil začal zajímat také o elektroakustickou hudbu a v plzeňském rozhlasovém studiu velice úspěšně vytvořil řadu kompozic. Jedna z nich se dokonce dostala do finále v soutěži elektroakustické hudby v Bourges (ve Francii). Tato kompozice nese název „Hudebník ze Saint Merry“ podle G. Appolinaira.

2.1.1 Spáčilovo klavírní trio

Eduard Spáčil byl velice úspěšným žákem. V posledním ročníku studia na AMU (rok 1973) začal vyučovat na plzeňské konzervatoři. Během jeho působení v Plzni založil společně se svými kolegy houslistou Františkem Drsem a violoncellistou Alešem Teršem západočeské klavírní trio. Hráli čistě klasický repertoár. Skladby od uznávaných umělců, např. Joseph Haydn, Wolfgang Amadeus Mozart, Ludwig van Beethoven, Johannes Brahms, Antonín Dvořák, Bohuslav Martinů aj. Jako trio kolegové absolvovali řadu koncertů v celé republice a zúčastnili se také soutěže komorních souborů v Kroměříži, kde získali čestné uznání. Klavírní trio si postupem času získalo svou přízeň nejen u diváků a posluchačů, ale i u soudobých skladatelů a ti se bez váhání rozhodli napsat tria přímo pro ně.

---

³ VIČAR, Jan. Generace?: česká skladatelská generace sedmdesátých let 20. století v odstupu čtyř desetiletí. V Praze: Akademie múzických umění v Nakladatelství AMU, 2017. ISBN 978-80-7331-461-3, s. 245 – 246.

Jak již bylo zmíněno v předchozí kapitole, kvůli studiu klasického klavíru se Eduard Spáčil přestal zabývat kompozicí, protože mu na ni nezbyval čas. V roce 1980 se však rozhodl ke kompozici vrátit. Prvním podnětem k návratu mu byla myšlenka napsat pro klavírní trio krátkou skladbu.

Touto myšlenkou se Eduard Spáčil nechal unést natolik, že skladbu napsal za jedinou noc. Skladba nesla název *Introdukce a rondo* a měla pětiminutové provedení.

V té době byl pan Spáčil členem svazu skladatelů, tzv. Aktivu mladých. Vedením tohoto svazu byl pověřen renovovaný skladatel Karel Odstrčil. A protože chtěl Eduard Spáčil na své dílo slyšet názor odborníka, jednoho dne přinesl Karlu Odstrčilovi svou skladbu ukázat. Skladba měla úspěch. Karel Odstrčil s velkým potěšením vyzval pana Spáčila, aby u něj soukromě studoval kompozici. Na tuto jedinečnou nabídku Eduard Spáčil kývl a zhruba čtyři roky se soukromě u Karla Odstrčila vzdělával. Během těchto let napsal téměř 50 skladeb. Skladby byly zpočátku čistě klasické moderní (tehdejší avantgarda) a později se Spáčilovi podařilo ve skladbách prolínat i klasické prvky s prvky jazzovými⁴

Členové klavírního tria:

Eduard Spáčil

Pan Spáčil se zasloužil o založení Klavírního tria, ve kterém působil jako klavírista.

František Drs

Je známým houslistou a dirigentem. Hru na housle studoval na konzervatoři v Praze a zde vystudoval také AMU. Dirigování František Drs studoval soukromě.

Od roku 1974 působil v Divadle J. K. Tyla v Plzni jako koncertní mistr operního orchestru a tuto činnost prováděl až do roku 1997. Dirigoval zde balety i operní představení.

Nyní spolupracuje se symfonickými orchestry a do jeho repertoáru

(Obr. 2) jsou zařazeny i symfonické a oratorní tvorby. V roce 2003 se stal dirigentem Komorního orchestru ND v Praze a jako dirigent se představil již v několika zemích. V roce 1995 založil festival s názvem „Operní týden“, který se koná

---

⁴ Vltava, Rozhlas, 2015. *Eduard Spáčil – komponista*, 301 Moved Permanently. 301 Moved Permanently [online]. Dostupné z: <http://www.vltava.rozhlas.cz/eduard-spacil-komponista-5016948>

Další informace z této kapitoly jsou čerpány z osobního rozhovoru s Eduardem Spáčilem, 12. 9. 2018.

v kutnohorském Vlašském dvoře. Od roku 2000 působil jedenáct let jako dirigent Státní opery v Praze a 1. 1. 2012 se zde stal dirigentem Opery Národního divadla.⁵

Aleš Terš

(Obr. 3)

Aleš Terš zastupoval v klavírním triu pozici violoncellisty. Vyučuje na Základní umělecké škole Jindřicha Jindřicha v Domažlicích a jeho pedagogickým zaměřením jsou obory hra na violoncello a na klávesy.⁶

Rok 2000 – Světová klavírní tvorba

V roce 2000 se panu Spáčilovi naskytla mimořádná příležitost, o které je třeba se zmínit. Oslovila jej koncertní agentura FOK a vyzvala Eduarda Spáčila k vystoupení v cyklu koncertů Světová klavírní tvorba. Protože se v něm objevovaly ty největší pianistické špičky z Čech i z celého světa, sledoval Spáčil tento cyklus již od dob svých studií a celé ty roky snil o tom vystoupit zde také. Nabídku tedy přijal a tím si splnil jeden ze svých snů. Od agentury dostal pokyn, aby si sestavil libovolný program z klasického repertoáru na jednu polovinu koncertu. Druhé poloviny koncertu se měl účastnit společně s jazzovou formací.

Koncert se odehrával v sále pražského Rudolfiny. V první polovině Eduard Spáčil zvolil klasický repertoár, konkrétně skladby: J. S. Bach – Italský koncert, F. Liszt – Koncertní etuda a L. van Beethoven – Sonáta C dur op. 53. Ve druhé polovině nastoupil jazzový soubor Barok Jazz Kvartet a zahráli skladby těchto skladatelů: Claude Bolling, Dave Brubeck a George Gershwin.⁷

---

⁵ František Drs - Národní divadlo. [online]. Copyright © 2019 Národní divadlo [cit. 13.03.2019]. Dostupné z: <https://www.narodni-divadlo.cz/cs/umelec/frantisek-drs>

⁶ Učitelé | . Aktuality | Základní umělecká škola Domažlice Jindřicha Jindřicha [online]. Dostupné z: http://www.zus-domazlice.cz/?language=cs&module=dokument&action=display_category&id=zusdomazlice-ucitele&layout=print

⁷ Informace jsou čerpány z osobního rozhovoru s Eduardem Spáčilem, 6. 10. 2018.

2.1.2 Barock Jazz Quintet (Barok Jazz Kvintet)

Panu Spáčilovi se v Plzni dařilo. Byl úspěšným pedagogem, členem již zmíněného Svazu skladatelů a zapojil se také do koncertního života v Plzni a západočeském kraji. Jednalo se o koncerty s plzeňským rozhlasovým orchestrem, koncerty Svazu skladatelů a nahrávání v plzeňském rozhlase.

Po té, co se Spáčilovi podařilo ve svých skladbách uplatňovat kromě klasických prvků také prvky jazzové, začal se o jazz zajímat blíže. V té době vznikla myšlenka k založení instrumentálního jazzového souboru.

Netrvalo dlouho a v roce 1975 Eduard Spáčil společně s Jiřím Hlaváčem založili soubor s názvem Barock Jazz Quintet. Barokní skladby, jazzová improvizace, pět členů. Eduard Spáčil jako klavírista, klarinetista Jiří Hlaváč, flétnista Štěpán Žilka a dva jazzoví hudebníci – bubeník Ivan Dominák a kontrabasista František Uhlíř. Pět vynikajících hudebníků a jeden významný instrumentální projekt. Tak vznikl Barock Jazz Quintet.

(Obr. 4)

V tomto obsazení převažovali hráči klasické hudby nad jazzmany, proto se v úplných začátcích členové souboru soustředili zejména na barokní a klasickou hudbu v lehce swingové podobě s jazzovým doprovodem kontrbasu a bicích. Vzorem souboru se stal Jiří Linha, který v roce 1963 založil vlastní

vokální komorní soubor, jehož technikou

byl tzv. „instrumentální zpěv“. Jiří Linha se s hráči BJQ přátelil a v jejich začátcích jim ponechal k dispozici svojí zkušebnu vokálního souboru. Do té doby soubor BJQ zkoušel všude, kde se dalo.

Pro rozvoj každého umělce či hudebního uskupení je důležitá inspirace. Soubor BJQ ji hledal v nahrávkách jiných interpretů či souborů. Mezi prvními interprety byli např.: francouzský klavírista Jacques Loussiere, Claude Bolling a také skladatel a klavírista Dave Brubeck. Během působení v souboru se každý hráč postupně umělecky rozvíjel a obohacoval jej svými vlastními kompozicemi. Všichni napsali pro tento soubor alespoň jednu skladbu. 80. léta byla pro BJQ velmi plodná, protože se k nim v těchto letech připojil flétnista Jaroslav Šolc a poměr stylu klasika/jazz se obrátil. Po krátkém čase se soubor BJQ rozhodl svůj repertoár rozšířit. Tento fakt se stal tehdy pro Spáčila dalším zlomovým

okamžikem. Jazzová hra na klavír a improvizace. Začal se tedy více orientovat na jazz, což se později odrazilo v jejich repertoáru i aranžmá. V oblasti jazzové hudby našel Eduard Spáčil svůj vzor ve francouzském klavíristovi a skladateli jménem Claude Bolling, který byl výborným klasickým i jazzovým interpretem.

V letech 1977-1982 se Eduard Spáčil pustil do intenzivního studia jazzové interpretace a improvizace. Tento krok pro Spáčila nebyla zrovna procházka růžovým sadem, ale především zkouška trpělivosti, vytrvalosti a tvrdá práce. Studoval jazzovou harmonii, improvizaci a poslouchal vynikající klavíristy. Od legendárních umělců (Art Tatum, Erroll Garner, Oscar Peterson, Dave Brubeck) až po tehdy mladé a avantgardní klavíristy (Chick Corea, Herbie Hancock, Keith Jarrett, Bill Evans). Pravidelně chodil na konzultace k jazzovému skladateli a vibrafonistovi Karlu Velebnému. Spolupracoval také s Emilem Viklickým, českým jazzovým pianistou a hudebním skladatelem. Vyvrcholením této intenzivní práce a veškeré snahy bylo účinkování se zpěvačkou Janou Koubkovou. V roce 1982 společně vystupovali každý večer v jazzové vinárně na Zvíkovském podhradí. Vystoupení trvalo čtyři hodiny, bylo tedy nutné mít již obsáhlý jazzový repertoár. Podle tvrzení samotného Eduarda Spáčila byla tato zkušenost nejlepší školou. Všechny získané zkušenosti mohl nyní použít při spolupráci se souborem BJQ, se kterým v té době absolvoval již mnoho vystoupení.

Soubor ale nebyl jediným projektem, kde mohl Eduard Spáčil jazzovou interpretaci uplatnit. V té době totiž spolupracoval i s americkým jazzovým trumpetistou Tedem Cursonem. V roce 1982 společně vystoupili na Mezinárodním festivalu v Praze, absolvovali řadu koncertů po České republice a natočili spolu několik skladeb pro rozhlas. Za zmínku stojí také Eduardova spolupráce se souborem Transformace. „*Tento ansámbl v podstatě nevystupoval koncertně, pouze realizoval Spáčilovy skladby v rámci plzeňského rozhlasového studia.*“⁸

Koncertů přibývalo a volného času ubývalo. Panu Spáčilovi nezbýval čas na výuku mladých studentů a musel se tedy rozhodnout, jaké činnosti dá přednost. Výuka na konzervatoři či koncertování se souborem BJQ. Po dlouhém rozhodování se ještě v roce 1982 Eduard Spáčil rozloučil s plzeňskou konzervatoří a současně s ní i s dráhou pedagoga.

---

⁸ VIČAR, Jan. Generace?: česká skladatelská generace sedmdesátých let 20. století v odstavu čtyř desetiletí. V Praze: Akademie múzických umění v Nakladatelství AMU, 2017. ISBN 978-80-7331-461-3.

Díky Spáčilovu velkému zájmu o jazz se BJQ stále vyvíjel. Z lehce zjazzované barokní hudby soubor postupem času začal vytvářet různé modernější projekty, v nichž jazzové hudby přibývalo. Jako jazzový soubor byli nadaní hudebníci velice úspěšní. Koncertovali po celé Evropě a dostali se dokonce i na Kubu. Soubor si vytvořil své jméno všude po světě.

„Osmdesátá léta byla asi nejpłodnějším obdobím. Jednak co se týká koncertní, ale i kompoziční aktivity, prolínání různých stylů a aplikace všech zkušeností.“⁹

V těchto letech absolvoval Eduard Spáčil se svým souborem stovky koncertů po celém Československu. Jednalo se o výchovné koncerty pro mládež, protidrogové a protikuřácké projekty s doc. Jaroslavem Skálou, komorní koncerty KPH (Kruh přátel hudby) a účinkování na významných festivalech. Mezinárodní jazzový festival Praha nebo Bratislavské jazzové dny.

Členové BJQ reprezentovali českou hudbu také na zájezdech po zemích tehdejšího východního bloku. Tedy v Polsku, Maďarsku, Rumunsku, Bulharsku, a jak již bylo v mé práci řečeno, jako reprezentanti absolvovali i cestu na Kubu.

Soubor BJQ byl v té době velice významným uskupením a našlo si přízeň u více než čtyřiceti českých skladatelů, kteří tomuto souboru věnovali několik svých skladeb jazzového i vážného charakteru. Mezi tyto skladatele patřil mj. Jan Klusák, Ivan Kurz, Alois Piňos, Miloslav Ištvan, Ivo Medek, Karel Velebný, Alexej Fried a Pavel Blatný. Pro televizi a rozhlas pak soubor pořídil mnoho nahrávek.¹⁰

S Alexejem Friedem hráči souboru spolupracovali již na počátku 80. let. Napsal pro ně skladbu a několik aranžmá. Podle Eduardových Spáčilových slov se Fried stal duchovním otcem jejich vývoje.

„Alexej byl světově uznávaný skladatel a aranžér tzv. třetího proudu (Third Stream – propojení moderního jazzu a moderní vážné hudby). U nás to byl Pavel Blatný a ve světě Don Ellis.“¹¹

V letech 1992-1996 spolupracoval Eduard Spáčil také s plzeňskou jazzovou zpěvačkou Vladěnkou Bauerovou, s níž mohl uplatnit své další umělecké dovednosti, na které v souboru

---

⁹ Z osobního rozhovoru Eduardem Spáčilem, 23. 10. 2018

¹⁰ Vltava, Rozhlas, 2015. *Eduard Spáčil – komponista*, 301 Moved Permanently. 301 Moved Permanently [online]. Dostupné z: <http://www.vltava.rozhlas.cz/eduard-spacil-komponista-5016948>

Další informace z této kapitoly jsou čerpány z osobního rozhovoru s Eduardem Spáčilem, 23. 10. 2018.

¹¹ Z osobního rozhovoru s Eduardem Spáčilem, 23. 10. 2018

BJQ nebylo dostatek prostoru. Zaměřili se na jazzové standarty a realizovali spolu řadu koncertů.¹²

V roce 1998 BJQ opustil Jiří Hlaváč a velmi úspěšně se věnoval jiným aktivitám. Soubor pokračoval ve své tradici, nyní však pod názvem Barok Jazz Kvartet. I v tomto uskupení zůstal soubor velice aktivní. Vydali CD s novými aranžmá a skladbami, na jejichž provedení se podíleli významní hosté. Např. klarinetistka Ludmila Peterková a členové orchestru Virtuosi di Praga. „*S tímto souborem absolvoval řadu koncertů v České republice i zahraničí (Kypr, Německo, Rakousko, Švýcarsko). Významné bylo především vystoupení v nejprestižnějším jazzovém klubu v Neuburgu an der Donau.*“¹³

V roce 2016 vystoupili členové Barok Jazz Kvartet s Filharmonií Hradec Králové a společně provedli skladby pro jazzové kombo a orchestr.¹⁴

Tehdejší Barock Jazz Quintet Spáčilovi ukázal, že jazz není jen o tom vzít nějakou barokní skladbu, zaranžovat ji pro jazzový soubor a následně ji excelentně zahrát. Tajemství spočívá v tom, že člověk musí začít improvizovat. Musí o jazzu něco vědět. A proto se Eduard Spáčil dál do hloubky zajímal o důležité prvky jazzové hudby.

---

¹² VIČAR, Jan. Generace?: česká skladatelská generace sedmdesátých let 20. století v odstupu čtyř desetiletí. V Praze: Akademie múzických umění v Nakladatelství AMU, 2017. ISBN 978-80-7331-461-3. s. 247 - 248

¹³ VIČAR, Jan. Generace?: česká skladatelská generace sedmdesátých let 20. století v odstupu čtyř desetiletí. V Praze: Akademie múzických umění v Nakladatelství AMU, 2017. ISBN 978-80-7331-461-3.

¹⁴ VIČAR, Jan. Generace?: česká skladatelská generace sedmdesátých let 20. století v odstupu čtyř desetiletí. V Praze: Akademie múzických umění v Nakladatelství AMU, 2017. ISBN 978-80-7331-461-3, s. 248.

Členové BJQ a jejich spolupráce:

„Od začátku jsme do všeho šli s nadšením (byli jsme mladí) a snášeli jsme s humorem i slabší stránky každého z nás. Profesní spolehlivost je základem spolupráce a to, že jsme vydrželi tak dlouho svědčí o tom, že to fungovalo.“¹⁵

Eduard Spáčil (1950)

Spoluzakladatel souboru BJQ, klavírista, pedagog a hudební skladatel.

Jiří Hlaváč (1948)

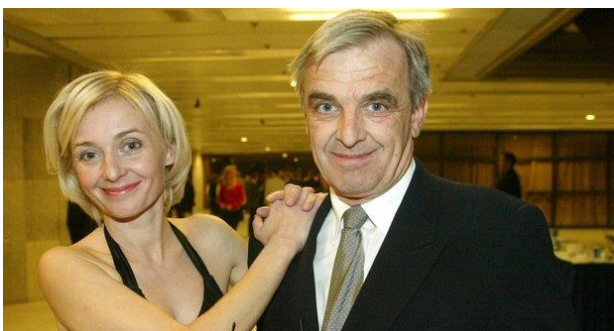

(Obr. 5)

Je českým klarinetistou a hudebním skladatelem. Kromě toho se zabývá pedagogickou činností a hrou na saxofon. Je spoluzakladatelem souboru BJQ, ve kterém jako klarinetista několik let působil. Byl členem Českého dechového tria.

Během svého života získal již řadu ocenění. V roce 1989 tomu byl například Zlatý štít Pantonu za nahrávku roku, v roce 1991 Grammy classic a v roce 2005 Deska roku (Velká Británie). Mezi jeho díla patří: *Metodika hry na saxofon, 10 virtuózních etud pro klarinet a Studie o klarinetovém tónu.*¹⁶

Štěpán Žilka (1952)

(Obr. 6)

Je flétnista, bratr herečky Veroniky Žilkové a autor hudby k pořadu TV Nova Tele-tele. Učí videotvorbu a scenáristiku na pražské filmové škole.

Dvacet pět let svého života prožil v Německu, kde učil na univerzitě

příčnou flétnu a dirigování. Kromě toho také komponoval. Do zahraničí odešel kvůli politickému systému, ve kterém již nechtěl žít. Důvodem k návratu domů byla Žilkova rodina. Štěpán Žilka pracuje v rozhlasu, kde se svou sestrou Veronikou uvádějí na Radiožurnálu pořad Handy Camping. Vedle toho se

¹⁵ Z osobního rozhovoru s Eduardem Spáčillem, 23. 10. 2018

¹⁶ Jiří Hlaváč – Wikipedie. [online]. Dostupné z:

https://cs.wikipedia.org/wiki/Ji%C5%99%C3%AD_Hlav%C3%A1%C4%8D

věnuje také divadlu. Mezi jeho díla patří: *Hudba k inscenacím Manon Lescaut a Romance pro křídlovku.*¹⁷

Ivan Dominák (1935 - 2013)

Byl významný jazzový muzikant a hráč na bicí nástroje. V letech 1974-1979 studoval na plzeňské konzervatoři. Za svého života se stal členem několika souborů. Kromě působení v BJQ účinkoval také v Orchestru Gustava Broma, souboru Karla Krautgartnera, jazzové skupině Studio 5 a dalších.

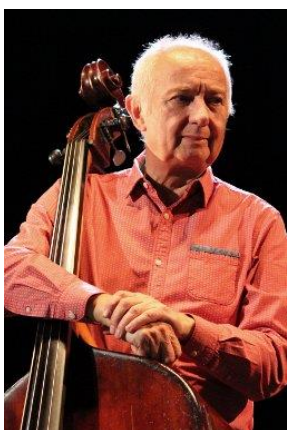
Nahrál řadu zvukových snímků společně s různými

(Obr. 7)

jazzovými formacemi. Patří mezi ně např.: *Modern jazz, Nebe*

na zemi, Pán s cylindrem, Tanec ze suity Černý proud atd.¹⁸

František Uhlíř (1950)

Je českým jazzovým hráčem na kontrabas, skladatelem a pedagogem. Stal se vedoucím kapely František Uhlíř Team. Během svých studií hrál v orchestru Janáčkovy opery a také v Brněnské filharmonii.

Mezi jeho autorská alba patří: BASS DEVOTION/BASS SAGA (double CD, 2010), FRANTIŠEK UHLÍŘ TEAM FEATURING CLAUS STÖTTER (1992) a BASS SÁGA (1984).¹⁹

Po více než 30 letech soubor stále funguje. Nyní již v sestavě

(Obr. 8)

Eduard Spáčil, František Uhlíř, Jaroslav Šolc a Milan Vitoch pod

názvem Barock Jazz Kvartet. Jejich poslední větší projekt se odehrál s filharmonií Hradec Králové.

¹⁷ Žilková se dočkala bratra | Blesk.cz. Blesk.cz - zprávy, celebrity, sport, zábava [online]. Copyright © 2001 [cit. 02.03.2019]. Dostupné z: <https://www.blesk.cz/clanek/celebrity/19763/zilkova-se-dockala-bratra.html>

¹⁸ Český hudební slovník. Český hudební slovník [online]. Copyright © [cit. 01.03.2019]. Dostupné z: http://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictionary&task=record.record_detail&id=1003957

¹⁹ František Uhlíř (hudebník) – Wikipedie. [online]. Dostupné z:

[https://cs.wikipedia.org/wiki/Franti%C5%A1ek_Uhl%C3%AD%C5%99_\(hudebn%C3%ADk\)](https://cs.wikipedia.org/wiki/Franti%C5%A1ek_Uhl%C3%AD%C5%99_(hudebn%C3%ADk))

2.1.3 Skladatelská činnost elektroakustické hudby (Live Elektronik)

Obor elektroakustické hudby se zabývá přeměnou akustických signálů na signály elektrické a naopak. Se vznikem nových elektrotónických hudebních nástrojů přišel nový prostor pro hudební vyjadřování. Zasahuje do hudby artificiální i nonartificiální. Jelikož v tomto případě pracujeme s technickým zařízením, na provádění hudby se může, ale i nemusí podílet interpret.

S elektroakustickou hudbou souvisí též hudba syntetická. Mezi základní pojmy těchto proudů můžeme zařadit hudbu konkrétní, elektronickou a syntetickou. Dále sem patří pojem digitální, analogový a zvukový objekt.

Konkrétní hudba je jinými slovy hudba akustická (akustické nástroje, přírodní zvuky, lidský hlas), z níž je vytvořena nahrávka, která je pak dále zpracovávána a připravována pro použití v elektronických nástrojích. Elektronická hudba je vytvářena elektronickými nástroji (sampler, syntetizér a další). Základní jednotka, se kterou se dále pracuje v elektroakustických laboratořích, se nazývá „šum“. Syntetická hudba zahrnuje kombinaci akustické a elektroakustické hudby. Jedná se o hudbu vytvářenou pomocí elektroakustických zařízení, magnetofonových pásků, elektrických generátorů a montáže. Pojem „digitální“ lze vysvětlit takto: Jako se fotografie skládá z několika drobných dílků, tak se i zvuk v hudební oblasti skládá z několika informací uložených v bitech. Analogový signál je opakem signálu digitálního. V tomto případě neexistuje rozdělení do numerických kroků, ale jde zde o „spojitost děje“. Za zvukový objekt považujeme: *„Jakýkoliv zvuk sloužící k dalšímu zpracování v elektroakustické laboratoři.“*²⁰

K realizaci zmíněné hudby potřebujeme elektrotónické hudební nástroje. Jedná se o hudební nástroje, jejichž tvorbu zvuku do určité míry ovlivňuje elektrický proud. Tyto nástroje dále dělíme na elektrofonické nástroje a elektronické nástroje.²¹

Karel Odstrčil nevynikal pouze v kompozici, ale byl také velmi aktivní v elektroakustické činnosti tehdejšího československého rozhlasu v Plzni. Laboratoř měla již velké renomé.

---

²⁰ BEZDĚK, Jiří. Soudobá hudba před tabulí: základní pojmy, fakta, komentáře a ukázky k zařazování moderních a postmoderních skladeb do výuky na školách všech stupňů. V Plzni: Západočeská univerzita, 2008. ISBN 978-80-7043-669-1.

²¹ BEZDĚK, Jiří. Soudobá hudba před tabulí: základní pojmy, fakta, komentáře a ukázky k zařazování moderních a postmoderních skladeb do výuky na školách všech stupňů. V Plzni: Západočeská univerzita, 2008. ISBN 978-80-7043-669-1, s. 43 – 44.

Pracovalo zde mnoho skladatelů z Prahy i ze zahraničí. V 80. letech ještě nebyla digitální technologie, takže se k práci používaly pásky, různé zvukové modulátory a pracovalo se výhradně analogově. Eduarda Spáčila tyto přístroje již dlouho lákaly a po té, co jej Karel Odstrčil uvedl do studia, splnil mu tím jeho sen.

V roce 1984 začala ve Spáčilově životě tedy další nová hudební éra. Éra elektroakustické činnosti. Koupil si první syntetizér (elektronický hudební nástroj) a s panem Odstrčilem začal ve studiu spolupracovat. Nejprve jako interpret. Interpretoval skladby Karla Odstrčila na syntetizéru. Krátce po té však začal velmi úspěšně vytvářet vlastní projekty. Již roku 1985 vytvořil Eduard Spáčil první skladby pro syntetizéry. Skladby nesou název *Hledání světla* a *Varující trosky*.

Pan Spáčil nastoupil do studia v době, kdy práce s pásky a jednoduchými efekty končila a na řadu přicházela práce s digitálními nástroji, syntetizéry a bicími komputery. Tato práce sice nebyla tak dobrodružná, ale postupným vývojem přinesla daleko větší možnosti. Zvukové i technické. Což bylo pro skladatele velmi inspirativní a jejich tvorba tím byla výrazně poznamenána.

Jediné, co se zachovalo, bylo analogové natáčení do vícestopých magnetofonů. Jednotlivé skladby se později míchaly do výsledné podoby. Kouzlu digitálních nástrojů podlehl Eduard Spáčil v plné míře. Nakoupil si syntetizéry, bicí komputery i digitální efektové jednotky, aby si s nimi mohl „hrát“ doma i v práci. Doma si připravoval své nápady a ve studiu je realizoval. Právě tímto způsobem vznikla skladba s názvem *Hry pro klavír a magnetofonový pás*. Jedná se o typ hudby podobný projektu Jana Málka. Princip spočívá v tom, že se vytvoří určitý pás hudby, který se pouští z magnetofonového pásku (později z CD a dnes by se pouštěl pravděpodobně z počítače) a k tomu se hraje živě. Skladba nemá zapsanou jedinou notu, protože základy hudby byly do pásu, díky digitálním nástrojům, nahrány jako improvizace. Na koncertech hraje Spáčil k této nahrávce současně živě sólový klavír, jehož provedení se skládá též z čisté improvizace. Každá ze tří částí skladby má určité tonální centrum, od kterého se více či méně vzdaluje a Eduard Spáčil se při improvizaci inspiruje pouze tím, co slyší. Tedy zvuky, které si předem připravil.²²

Spáčilův rukopis partitury (elektroakustické hudby) skladby *Poema* přikládám ve své práci jako přílohu č. IV.

---

²² Vltava, Rozhlas, 2015. *Eduard Spáčil – komponista*, 301 Moved Permanently. *301 Moved Permanently* [online]. Dostupné z: <http://www.vltava.rozhlas.cz/eduard-spacil-komponista-5016948>

2.2 Manažerská činnost

2.2.1 Spolupráce s Yamahou

Počátek obchodní společnosti Yamaha (Yamaha Kabušiki Gaiša)

(Obr. 9)

O založení společnosti Yamaha se v roce 1887 zasloužil Tokarusu Yamaha. Zakladateli japonského původu bylo tehdy 36 let. Podnětem k založení firmy se stala událost, která se odehrála v témže roce jako založení firmy. Tokarusu opravil rozbité varhany a krátce poté úspěšně dokončil své první varhany vyrobené v Japonsku, které můžete vidět na obrázku č. 9.²³

Společnost z počátku fungovala jako firma na opravu varhan a později se začala zabývat také výrobou hudebních nástrojů. V roce 1897 Tokarusu založil továrnu na výrobu varhan, klavírů a harmonik. Od tohoto roku, kdy společnost Yamaha začala vyrábět jazýčkové varhany, se stala největšími světovými výrobci mnoha řad hudebních nástrojů. Stala se také vedoucím producentem audio/video produktů, dále sportovních potřeb, domácích spotřebičů apod. V těchto letech vzniklo též logo značky Yamaha, které představuje symbol třech zkřížených ladiček.²⁴

V roce 1949 byla založena Yamaha hudební škola. Ze začátku se zde nacházely pouze zkušební třídy.²⁵ V padesátých letech členové společnosti přišli společně s výzkumem nových slitin na myšlenku, že by mohli vyrábět kromě hudebních nástrojů také motorizovaná vozidla. Tato myšlenka byla zrealizována v červenci roku 1955, kdy v japonském městě Hamacu vznikla společnost Yamaha motor company, Ltd. Výrobní program Yamahy se tedy rozšířil o motocykly. Firma Yamaha motor company sdílí logo, jehož symbolem jsou tři zkřížené ladičky, společně s původní firmou, jako symbol pověstné kvality.

---

²³ Brand and History - About Us - Yamaha Corporation. Yamaha Corporation - Global [online]. Copyright © Yamaha Corporation. [cit. 02.03.2019]. Dostupné z: <https://www.yamaha.com/en/about/history/>

²⁴ YAMAHA - HISTORIE — Novinky — Yamaha Brno. Yamaha Brno [online]. Copyright © [cit. 02.03.2019]. Dostupné z: <https://www.yamaha-pemm.cz/novinky/yamaha-historie>

²⁵ Brand and History - About Us - Yamaha Corporation. Yamaha Corporation - Global [online]. Copyright © Yamaha Corporation. [cit. 02.03.2019]. Dostupné z: <https://www.yamaha.com/en/about/history/>

Prvního července tohoto roku se Geniči Kawakami stal prvním oficiálním prezidentem celé společnosti.²⁶

(Obr. 10)

V dnešní době má Yamaha již několik zastoupení na zahraničních trzích a spolu s nimi má i mnoho spřízněných společností v Japonsku. Zajímavostí je, že společnost provozuje po celém Japonsku unikátní střediska, aby svým zákazníkům zlepšila jejich kulturní a volnočasové aktivity. Nabízí také studium hudby a prezentaci svých vlastních skladeb. Pro vznik dalších hudebních aktivit, které se začaly provozovat po celém světě, byl významný rok 1966, kdy byla založena „Hudební nadace Yamaha“. Tato nadace odstartovala vznik hudebních škol Yamaha a programu Junior Original Concert. Společnost Yamaha se od svých konkurentů liší právě svým silným závazkem prosazovat a podporovat hudební vzdělání. A dále se také liší popularizací hudby.

Veškeré produkty od firmy Yamaha jsou uznávány po celém světě především pro jejich akustickou kvalitu, konstrukci, řemeslné zpracování a služby orientované na zákazníka.

Yamaha se snaží vyjít vstříc rozdílným potřebám lidí. Díky kvalitě produktů je společnost velmi vysoce ceněna nejrůznějšími odborníky i spotřebiteli.²⁷

„Naše firemní filozofie je zakotvena v našem zákaznický orientovaném řízení a provozu; v poskytování produktů a služeb vynikající kvality; v pokračujícím úsilí v rozšíření našich stávajících trhů a nalézání nových trhů; v posílení výzkumu a vývoje v oblasti dlouhodobého plánování; v závazku péče o koncové uživatele prostřednictvím ještě lepších

---

²⁶ YAMAHA - HISTORIE — Novinky — Yamaha Brno. Yamaha Brno [online]. Copyright © [cit. 02.03.2019]. Dostupné z: <https://www.yamaha-pemm.cz/novinky/yamaha-historie>

²⁷ Historie | Yamaha. cz | Yamaha [online]. Copyright © 2014 K [cit. 02.03.2019]. Dostupné z: <http://www.yamaha-hifi.cz/historie/>

poprodejních služeb; v pokračování globalizace podnikání společnosti Yamaha; v podpoře pozitivního růstu prostřednictvím diverzifikace.“²⁸

V České republice společnost Yamaha uspořádala první předváděcí akce, konkrétně v obchodních domech Prior a Tuzex. Některých z těchto akcí se zúčastnil také Eduard Spáčil. Netrvalo dlouho a vzniklo zastoupení firmy, které sídlilo v Hradci Králové v čele s panem ing. Ladislavem Brúnem. Toto zastoupení organizovalo předváděcí akce nejprve na hudebních veletrzích a v obchodních domech. Později se akce začaly provozovat i na školách. Eduard předváděl digitální klavíry Yamaha pro základní umělecké školy v České republice a na Slovensku.

Postupem času na popud Eduarda začalo zastoupení firmy Yamaha kromě předváděcích akcí zajišťovat také české návody k elektronickým nástrojům a později i k ostatním přístrojům (např. zvukové systémy, syntetizéry, mixy apod.). Tyto překlady zajišťoval po dobu 10 let Eduard Spáčil osobně. O tom se však zmíním později. Současně toto zastoupení koordinovalo distribuci nástrojů do obchodů v ČR. Někdy po roce 2000 bylo zastoupení zrušeno. Veškeré návody jsou již k dispozici ze zahraničí a distribuci nástrojů si obchodníci vyřizují sami se zastoupením pro celou Evropu. ²⁹

2.2.1.1 Významné osobnosti spojené s Yamahou

Daniel Forró (vlastním jménem Karel Horký)

Daniel Forró je českým hudebním skladatelem, pedagogem, klavíristou a klávesistou. Věnoval se elektronické hudbě a v roce 1983 přišel s projektem „Forrotronics“ v podobě sólového koncertu. Jedná se o autorskou elektronickou hudbu.

Forró často používá MIDI a propaguje jej. Z tohoto důvodu se mu přezdívá Mr. MIDI. Mezi jeho úspěchy patří také seriál o klávesách,

(Obr. 11) který napsal a měl více než sedmdesát dílů.³⁰

²⁸ Historie | Yamaha. cz | Yamaha [online]. Copyright © 2014 K [cit. 02.03.2019]. Dostupné z: <http://www.yamaha-hifi.cz/historie/>

²⁹ Informace jsou čerpány z osobního rozhovoru s Eduardem Spáčilem, 22. 1. 2019.

³⁰ Daniel Forró - rozhovor s Mr. MIDI u příležitosti jeho životního jubilea - muzikus.cz. [online]. Dostupné z: <http://www.muzikus.cz/pro-muzikanty-clanky/Daniel-Forro-rozhovor-s-Mr-MIDI-u-prilezitosti-jeho-zivotniho-jubilea~12~rijen~2008/>

Vašo Patejdl (vlastním jménem **Václav Patejdl**)

(Obr. 12)

Vašo Patejdl je známý jako slovenský hudebník, klávesista, textař a zpěvák. Stal se jedním ze zakladatelů skupiny Elán.³¹ Václav se věnuje hudbě již od dětství. Učil se hrát na housle, na kytaru a později i na klavír. Poté, co opustil skupinu Elán, začal se zajímat o práci ve studiu. Pořídil si nasamplovaného automatického bubeníka - Linndrum a také jako jeden z prvních začal používat sekvencer Yamaha QX1.³²

Michal Jakub Tomek

(Obr. 13)

Michal Tomek se hudbě věnuje již od svých devíti let. V roce 1989 se začal učit hrát na klavír a v roce 1992 své dovednosti rozšířil o hru na klávesy. Kromě toho se začal zajímat také o MIDI a tzv. „počítačovou hudbu“. Od 1999 se věnuje spolupráci s divadelními soubory, pro které vytváří scénickou hudbu a zvukové efekty. O dva roky později se rozhodl předávat své znalosti a začal provozovat poradenství a výuku hry na klavír/klávesy. Od roku 2007 spolupracuje s firmou Yamaha Music CEE jako Keyboard Endorser pro Českou republiku a Slovensko.³³

Eduard Spáčil

Kromě účasti na předváděcích akcích Eduard Spáčil také natočil CD pro firmu Yamaha s názvem „Silent trio“. Obsahem CD jsou nahraná díla klasického repertoáru na tiché housle, tiché violoncello a digitální klavír. Obsazení hráčů na CD – houslista Oldřich Vlček, violoncellistka Štěpánka Kutmanová a klavírista Eduard Spáčil.³⁴

---

³¹ Vašo Patejdl – Wikipedie. [online]. Dostupné z: https://cs.wikipedia.org/wiki/Vašo_Patejdl

³² Vašo Patejdl - pohled do kuchyně - muzikus.cz. [online]. Dostupné z: <http://www.muzikus.cz/promuzikanty-clanky/Vaso-Patejdl-pohled-do-kuchyne~09~cervenec~2002/>

³³ Muzikant Michal Jakub TOMEK. Muzikant Michal Jakub TOMEK [online]. Dostupné z: <http://www.old.midit.eu/cesta.htm>

³⁴ Informace jsou čerpány z osobního rozhovoru s Eduardem Spáčilem, 22. 1. 2019.

Spolupráce s Yamahou Eduarda Spáčila

Spáčilova spolupráce s Yamahou započala v roce 1990. Touto dobou měl již značné zkušenosti s elektroakustickou hudbou a s nahráváním této hudby v plzeňském rozhlasu. Za těchto okolností byl vyzván svým známým Ladislavem Růžičkou³⁵ ke spolupráci s propagací klávesových nástrojů značky Yamaha.

I přesto, že s těmito nástroji neměl Eduard Spáčil dosud velké zkušenosti, rozhodl se nabídku přijmout. Tato spolupráce obnášela koncertování v různých koutech České republiky, které byly realizovány na určité nástroje značky Yamaha. Pořídil si tedy nástroj určený k těmto účelům. Aby se s nástrojem naučil pracovat, musel si k němu nejprve přeložit návod do českého jazyka a poté jej nastudovat. (Tehdy byly tyto složité nástroje dodávány pouze s německým nebo anglickým návodem a čeští zákazníci s těmito technologiemi neměli téměř žádné zkušenosti.) Překlad pak Eduard Spáčil nabídl panu Brúnovi. Ten jej ale odmítl z důvodu, že to firma Yamaha nezaplatí. Krátce na to byl však vyzván, aby přeložil návod k nejlepšímu z řady keyboardů a nechal udělat 1000 kopií. Tím se rozeběhla Spáčilova překladatelská činnost. Po 10 let Eduard Spáčil překládal a dodával tyto návody pro všechny nástroje, které u nás firma Yamaha prodávala. V té době současně řešil otázku svého nástroje. Doma měl k dispozici staré vídeňské křídlo, to ale vzhledem ke svému stáří dosluhovalo. Rozhodl se tedy vyzkoušet digitální klavír firmy Yamaha, konkrétně přenosné piano P150. Z tohoto modelu byl Eduard Spáčil po jeho zakoupení velmi nadšen. Oslovil ho především zvuk, který se již tehdy přibližoval zvuku dobrého klavíru. Kromě toho měl dobrou a spolehlivou mechaniku a nevyžadoval opravy, výměny strun ani ladění. Výhodou pianu byla také možnost tichého cvičení na sluchátka. Z hlediska porovnání se tento nástroj nedal srovnávat s koncertním křídlem, při výběru však hrála svou roli cenová dostupnost. Koncertní křídlo značky Petrof nebo Steinway si může pořídit domů jen málokdo. Nástroj tohoto typu (digitální piano P150) spolehlivě nahradí pianino na domácí cvičení. Panu Spáčilovi se osvědčilo dávat přednost těmto nástrojům dokonce i na koncertech.

„Tyto nástroje jsou mnohem lepší než rozladěná a ne plně fungující pianina či křídla, s jakými jsem se mnohdy na koncertech setkával.“³⁶

---

³⁵ Ladislav Růžička absolvoval plzeňskou konzervatoř ve hře na klarinet a bicí nástroje. Na přelomu 80. a 90. let žil v tehdejší západní Německu. Po roce 1989 se začal zabývat dovozem a prodejem elektronických klávesových nástrojů v České republice (Priory, Tuzexy).

³⁶ Z osobního rozhovoru s Eduardem Spáčilem, 22. 1. 2019

Po této zkušenosti nabídl Eduard Spáčil firmě Yamaha předváděcí koncerty pro umělecké školy s klasickým a jazzovým repertoárem doplněné o vysvětlení principů tohoto nástroje. Firma nabídku přijala a pan Spáčil absolvoval cca. 60 koncertů po ZUŠ v České republice a asi polovinu na Slovensku. O tzv. „předváděcí koncerty“ byl velký zájem, který stále rostl. Domlouvání a zařizování koncertů bylo pro Spáčila časově náročné, proto se této funkce ujala flétnistka Petra Brabcová, se kterou se znal již z dob svého prvotního pedagogického působení na plzeňské konzervatoři. Paní Brabcová domlouvala koncerty a Eduard Spáčil jezdil hrát se svým přenosným digitálním klavírem Yamaha. Později si za výhodnou cenu koupil novinku – digitální křídlo Yamaha GranTouch. Má vzhled malého křídla, dřevěnou mechaniku z běžného klavíru a vynikající zvuk. Tento nástroj má Spáčil doma dodnes a stále jej používá na cvičení a zkoušení. Zajímavostí je, že na tento klavír pro firmu Yamaha natočil CD a jeho zvuková kvalita je ještě dnes uznávaná odborníky, kteří se zaměřují na zvuk digitálních klavírů.

Eduard Spáčil se však setkával i s jinými modely digitálních klavírů či kláves. Aby porozuměl veškerým širším funkcím, které nástroje poskytovaly, zažádal společnost Yamahy o manuály, dle kterých si sám doplňoval své znalosti z této oblasti. Manuály Spáčil dostal k dispozici, nebyly však zpracovány v českém jazyce. Před jejich samotným nastudováním je tedy musel nejprve přeložit z jazyka německého. A jak již bylo zmíněno, tím započala jeho druhá sféra spolupráce s Yamahou. Kromě předvádění nástrojů začal také překládat manuály. A to nejen z německého jazyka, ale také z angličtiny. „*Manuály jsem zpočátku překládal z němčiny, protože jsem ji lépe ovládal. Později jsem se zdokonalil v angličtině a překládal jsem z angličtiny.*“³⁷ Pro překlad si Eduard Spáčil vybral raději angličtinu, protože německý návod byl již překladem a němečtí tvůrci používali fráze a obraty, které byly blízké německy mluvící klientele. Návod v anglickém jazyce byl originálem. Z hlediska obsahu byl sice více strohý, ale přesnější a věcnější.³⁸

2.3 Spolupráce se zahraničními umělci

2.3.1 Spolupráce s rakouskými skladateli

Eduard Spáčil se na počátku devadesátých let jako jeden z prvních začal profesionálně věnovat fotosazbě. Pracoval pro různá hudební nakladatelství a jednoho dne jej kontaktoval známý s prosbou, zda by Spáčil mohl přepsat do počítače operu pro rakouského skladatele. Jednalo se o skladatele jménem Kurt Anton Hueber. V té době ho

---

³⁷ Z osobního rozhovoru s Eduardem Spáčilem, 22. 1. 2019

³⁸ Informace z této kapitoly jsou čerpány z osobního rozhovoru s Eduardem Spáčilem, 22. 1. 2019.

Spáčil ještě neznal, ale později se zkontaktovali, aby domluvili podrobnosti. Z finančních důvodů však z opery sešlo, protože na tak velký projekt nebyly peníze. Eduard Spáčil neváhal a panu Hueberovi nabídl, že mu v České republice provede některé z jeho skladeb. Ten s nabídkou souhlasil a brzy poté v roce 1994 Eduard Spáčil provedl v sále Umělecké besedy v Besední ulici jeho klavírní sonátu. V této době zde sídlil Český hudební fond. Na koncert se přijel podívat sám autor a se Spáčilovým uměleckým výkonem byl spokojen. Po skončení koncertu mu tedy pan Hueber nabídl spolupráci.

Od té doby Eduard Spáčil nastudoval a provedl v české i světové premiéře několik set skladeb soudobých rakouských autorů a později i autorů z jiných zemí (Německo, Itálie, Kanada). Nejednalo se pouze o skladby klavírní, ale také o komorní díla či díla pro klavír s orchestrem. Pan Spáčil na komorních projektech spolupracoval s předními českými i zahraničními interprety, mezi které se řadili např. tito hudebníci: flétnista Kaspar Zehnder – pochází ze Švýcarska, klarinetistka Ludmila Peterková a klarinetista Jan Brabec, dále violoncellistka Štěpánka Kutmanová a violista Jan Řezníček. Spolupracoval také s Moravským kvartetem a dalšími.

V roce 2008 Kurt Anton Hueber zemřel. Spáčilova spolupráce s rakouskými autory již není tak intenzivní, ale s institucí CCW dosud udržuje kontakt. Stále však vznikají nové skladby, které Eduard Spáčil se svými kolegy prezentuje v České republice i v Rakousku a natáčí je v rozhlase a na CD.³⁹

2.3.2 Spolupráce s rockovými zpěváky

Eduard Spáčil se již dlouhá léta aktivně věnuje hudbě klasické, jazzové i elektroakustické. Rockovou hudbu až donedávna jen ojedinele poslouchal, ale nikdy takovou hudbu nehrál. Z této oblasti znal světově známé kapely Beatles, Rolling Stones, Nazareth, Deep Purple i Uriah Deep.

Kolem roku 2010 se Spáčilovi dostalo do rukou DVD, které obsahovalo nahrávky pěveckých hvězd (z některých výše uvedených rockových kapel) za doprovodu symfonických orchestrů. Takové spojení hudebních prvků bylo v té době pro Eduarda Spáčila novinkou. „*Teprve při poslechu těchto aranžmá jsem zjistil, že i v rockové hudbě je hodně „muziky“ a docela bych si s takovými hvězdami také rád zahrál.*“⁴⁰

Jednalo se o zpěváky: Dan McCafferty, John Lawton aj. O několik let později Eduarda Spáčila oslovil Oldřich Vlček (dirigent orchestru „Virtuosi di Praga“) a požádal jej o

---

³⁹ Informace z této kapitoly jsou čerpány z osobního rozhovoru s Eduardem Spáčilem, 25. 3. 2019.

⁴⁰ Z osobního rozhovoru s Eduardem Spáčilem, 25. 3. 2019

sestavení rockové rytmiky pro podobný projekt, který Eduard Spáčil tehdy shlédnul na DVD. Pro Spáčila to byla jedinečná možnost splnit si svůj další sen. Dal tedy dohromady rockovou rytmiku a společně s pražským orchestrem a zahraničními pěveckými hvězdami uspořádali v roce 2015 velký koncert v prostorách plzeňské Synagogy. Pro velký úspěch se rok poté konal podobný koncert i v pražské Lucerně, která byla během krátké doby vyprodaná, a ten samý rok si stejný projekt zopakovali ještě v ostravském Gongu.⁴¹

„Atmosféra na koncertech této hudby byla pro mne něčím novým, publikum spontánně reaguje na každou známou skladbu a to dodává při hře obrovskou inspiraci. Byl to prostě zážitek.“⁴²

2.4 Pedagogická činnost

Eduard Spáčil se během svého života stal nejen úspěšným interpretem a skladatelem, ale také uznávaným pedagogem na plzeňské konzervatoři i na základních uměleckých školách.

2.4.1 Konzervatoř Plzeň (1973-1982) a (2013 - současnost)

Rok 1973-1982

Eduard Spáčil se stal pedagogem již za dob svého studia na AMU. V roce 1973 nastoupil jako učitel na konzervatoř v Plzni. Nejprve vyučoval povinný klavír a příležitostně korepetoval, později se kromě toho věnoval také výuce hry na klavír v rámci hlavního oboru.

Žádné pedagogické zkušenosti Eduard Spáčil dosud neměl. Vše se učil „za běhu“. Řídil se svou intuicí a dbal na dodržování osnov. Ke svým žákům z počátku přistupoval někdy až příliš přátelsky. *„Vzhledem ke svému věku (bylo mi 23) jsem se snažil být se studenty spíše kamarád. Někdy jsem to i přehnal, když jsme občas zašli spolu na pivo, nebo kouřili v průjezdu školy. S některými jsem si vzájemně dokonce tykal.“⁴³*

Přiznal, že tento přístup nebyl příliš vhodný. Někteří jeho žáci toho totiž začali brzy zneužívat. Doufali, že na ně bude Eduard Spáčil jako kamarád mírnější a nebude po nich vyžadovat (především v povinném klavíru) příliš vysoké nároky.

Vzhledem k tomu, že v těchto letech probíhala v politice ta nejhlubší normalizace, která se promítla i do školství, všichni mladí absolventi AMU byli přesvědčováni ke vstupu do KSC. K tomu se vážala politická školení, jež museli tito jedinci absolvovat. V té době to

---

⁴¹ Informace z této kapitoly jsou čerpány z osobního rozhovoru s Eduardem Spáčilem, 25. 3. 2019.

⁴² Z osobního rozhovoru s Eduardem Spáčilem, 25. 3. 2019

⁴³ Z osobního rozhovoru s Eduardem Spáčilem, 8. 2. 2019

generace mladých pedagogů neměla vůbec jednoduché. Měli svůj osobitý styl. Nosili dlouhé vlasy, rifle a hráli jazz. Takový styl ale nebyl staršími kolegy ani vedením přijímán. Pokud měl učitel nějakého žáka ve 4. ročníku, musel být přítomen u maturitních zkoušek v porotě. Za těchto okolností byl vyžadován a od paní ředitelky důrazně přikázán slušný oblek. „*My jako mladí recesisté jsme si pořídili obleky riflové (tehdy to byla móda) a přišli ráno k maturitám. Na chodbě se ředitelka již nadechla k tomu, aby nám patřičně vyčinila, jenže ve stejný moment přicházel k maturitám předseda komise (profesor Přikryl z pražské konzervatoře) – a přišel také v riflovém obleku. Takže nám to prošlo.*“⁴⁴

Problémem v té době však nebyl pouze osobitý styl mladíků, ale také jejich účast na jazzových či rockových koncertech. Studenti tehdy nesměli hrát v kapelách zaměřených tímto hudebním směrem. I za těchto okolností se mezi Spáčilovými žáky takový student našel. Ten s rockovou kapelou vystupoval. Na plakátech byl uváděn pod jménem Jan Varhan, protože hrál na varhany. Ve skutečnosti se však jmenoval jinak. Byl výborným klávesistou a u Eduarda Spáčila studoval povinný klavír.

V tomto období, konkrétně v roce 1975, se v Plzni konal první oficiální koncert Barock Jazz Quintet. Byl pořádán v sále Západočeského muzea, kde jej nahrával rozhlas. K velkému potěšení členů souboru přichozí návštěvníci zaplnili nejen celý sál, ale také schodiště muzea až k hlavním dveřím. Publikum kromě veřejnosti tvořili hlavně studenti plzeňské konzervatoře, přestože jazzové produkce navštěvovat nesměli. Ten den měl soubor BJQ úspěch a dostal se tak posluchačům do paměti. Koncertů postupně přibývalo a času na výuku Spáčilovi ubývalo. Situace došla tak daleko, že Eduard Spáčil musel hodiny nahrazovat doma. Během pracovního týdne koncertoval a o víkendu učil studenty, kteří za ním jezdili. Podle jeho slov to začalo být neúnosné. Musel se tedy rozhodnout pouze pro jednu činnost. Svou situaci nastínil paní ředitelce a v roce 1982 Eduard Spáčil odešel z plzeňské konzervatoře.⁴⁵

Zrod oboru a výuky hry na EKN (elektronické klávesové nástroje) na konzervatoři.

„*Otázky, zda učit klávesy na konzervatoři nebo ne, mne provázely od poloviny devadesátých let, kdy jsem býval pravidelně v porotách těchto soutěží.*“⁴⁶ První soutěž EKN (elektronických klávesových nástrojů) v České republice se konala v roce 1996 pod

---

⁴⁴ Z osobního rozhovoru s Eduardem Spáčilem, 8. 2. 2019

⁴⁵ Informace z této kapitoly jsou čerpány z osobního rozhovoru s Eduardem Spáčilem, 8. 2. 2019.

⁴⁶ Z osobního rozhovoru s Eduardem Spáčilem, 17. 12. 2018

názvem Lhenické klávesy. Soutěž byla pořádána Janem Markovcem ve městě Lhenice s myšlenkou, aby se žáci klávesového oboru mohli prezentovat. Tato akce měla ohromný úspěch a od té doby se tradovala po celých devět let. Desátý ročník se konal až po desetileté pauze v obměněné podobě pod názvem Klávesfest, který se traduje dodnes.

Další soutěže elektronických klávesových nástrojů se konaly například v Karviné, kam byl Eduard Spáčil zván též jako porotce. Zde se kromě soutěží pořádaly také metodické semináře pro učitele EKN. V roce 2012 jej vedl Eduard Spáčil. Během semináře došlo opět na otázku, zda učit tento obor na konzervatoři či ne. „*Jako vždy jsem ji „smetl“ ze stolu slovy – co by se tam učilo a kdo by to učil.*“⁴⁷

Další seminář vedl jeden ze zahraničních propagátorů hudebních nástrojů společnosti YAMAHA. Zabýval se myšlenkou, zda učit obor EKN na středoškolské úrovni. V této souvislosti uvedl hned několik příkladů, kde se tento obor v Evropě na takové úrovni již učí. Patří mezi ně například Amsterdam, Londýn (Boston – Berklee). V tomto případě se jedná o přípravu na následné vysokoškolské studium. S dosavadními zkušenostmi v této oblasti není divu, že vedoucí semináře během svého výkladu překvapeně kladl otázku, proč se v České republice učí klávesy pouze na základních uměleckých školách. Jeho slova přiměla Eduarda Spáčila k tomu, aby se nad celou otázkou znovu zamyslel.⁴⁸

Rok 2013 - současnost

Netrvalo dlouho a Spáčilovi se začal v hlavě rýsovat komplex vzdělání na středoškolské úrovni v tomto oboru. Vznikla myšlenka, že vzdělání by nezahrnovalo pouhou hru na klávesy, ale vše, co s tím souvisí. Tedy hra na různé typy elektronických klávesových nástrojů (Yamaha, Mox, Roland atd.), programování, propojení klávesových nástrojů s počítačem, úprava zvuku a tvorba komplexní nahrávky v počítači (tzn. tvorba elektronické či elektroakustické hudby). S touto myšlenkou se Eduard Spáčil rozhodl předávat své dosud získané zkušenosti v této oblasti dalším generacím na konzervatoři v Plzni. Tým profesorů plzeňské konzervatoře (Pavel Samiec, Tomáš Kuhn, Jiří Bezděk a další) tedy zpracoval učební osnovy a s velkou pomocí pana ředitele Brejchy v roce 2013 na plzeňské konzervatoři započal výuku elektronických klávesových nástrojů jako hlavní

---

⁴⁷ Z osobního rozhovoru s Eduardem Spáčilem, 17. 12. 2018

⁴⁸ Informace z této kapitoly jsou čerpány z osobního rozhovoru s Eduardem Spáčilem, 17. 12. 2018.

obor. Tím se stala plzeňská konzervatoř jedinou konzervatoří v České republice, kde probíhá aktivní výuka tohoto oboru.⁴⁹

Prostory pro výuku byly vyhrazeny v polosuterénu budovy konzervatoře v Tylově ulici. Studenti zde měli k dispozici nejprve základní vybavení, tzn. digitální piano, keyboard

typu Yamaha PSR 950, Roland a MOX. Postupem času byla na konzervatoř zakoupena i ostatní potřebná zařízení – mixážní pult, reproduktory a jiná příslušenství, PC, programy určené k

(Obr. 14)

nahrávání a úpravě zvuku

včetně elektronických nástrojů a kláves značky Yamaha. Na popud pana Spáčila nechal pan ředitel zhruba po dvou letech výuky EKN prostory dle požadavků upravit a nyní je z obyčejné učebny plnohodnotné studio s vlastní režii a veškerým příslušenstvím potřebným k realizaci kvalitních nahrávek a hudebních projektů žáků. Poté, co se tato výuka rozběhla, Eduard Spáčil zjistil, že téměř stejnou náplň (pouze na vyšší a náročnější úrovni) má také studium na hudební fakultě AMU, konkrétně na katedře zvukové tvorby. S tím rozdílem, že studenti zde již nemusí hrát na klávesy. „*To mě utvrdilo v oprávněnosti existence tohoto oboru na konzervatoři.*“⁵⁰

Smyslem studia tohoto oboru na konzervatoři je tedy nejen výchova kvalifikovaných učitelů pro základní umělecké školy, ale i příprava na toto náročné vysokoškolské studium na AMU.

Jak jsem již zmínila v předchozích odstavcích, studiem EKN není pouze hra na zmíněné typy hudebních nástrojů, ale také propojení těchto nástrojů s počítačem a tvorba složitějších aranží, hudebních podkladů či kvalitních zvukových nahrávek a jejich úprava. Absolvent oboru by ale kromě toho měl mít přehled i v teoretické a historické oblasti hudby.

⁴⁹ BEZDĚK, Jiří. *Analytické pohledy na vybrané hudební kreaace 20. a 21. století autorů spjatých s Plzní*. Plzeň: ZČU, 2015. ISBN 978-80-261-0577-0.

⁵⁰ Z osobního rozhovoru s Eduardem Spáčilem, 8. 11. 2018

Eduard Spáčil učí na konzervatoři kromě elektronických klávesových nástrojů ještě další předměty spojené s elektronickou hudbou. Patří mezi ně historie EKN, metodika EKN a zvukové syntézy v praxi. Je zde také učitelem povinného klavíru a jazzové improvizace. Obor EKN se během krátké doby velmi rychle rozšířil do mnoha uměleckých škol. Na to konto se začaly každým rokem pravidelně konat soutěže, kde mezi porotci sedí také pan Spáčil.⁵¹

2.4.2 Základní umělecká škola (Zbiroh 2009-2018) a (Třemošná 2009 - současnost)

V době, kdy se Eduard Spáčil rozhodoval pro výuku na základní umělecké škole, ještě téměř žádnou školu neznal. Místo učitele si hledal pomocí telefonního seznamu, kde byly tehdy uvedeny kontakty na nejrůznější osoby či instituce. Eduard Spáčil tedy postupně obvolával umělecké školy a žádal o práci. Tímto způsobem se zkontaktoval i se ZUŠ ve Zbirohu a v Třemošné.

Ve zbirožské umělecké škole bylo tou dobou pedagogů dostatek, ale někteří z nich již dosáhli důchodového věku. Paní ředitelka měla o pana Spáčila velký zájem a viděla v něm naději ke zrodu školního reprezentativního orchestru. Rozhodla se tedy ve škole pro pár změn a zanedlouho Eduarda Spáčila přijala na místo učitele klavíru. Tento proces změn však nějakou dobu trval a pro počáteční nejistotu pracovního uplatnění na této škole volal Spáčil dále do umělecké školy v Třemošné. Zdejší paní ředitelka ZUŠ přijala pana Spáčila bez váhání, protože se úmrtím pana učitele Brocha uvolnilo místo v hudebním oboru „Hra na keyboard“, který byl po jeho odchodu dosud pouze suplován. S panem Brochem se Eduard Spáčil znal osobně ze soutěže ve Lhenicích. Rozhodl se tedy místo v Třemošné vzít. Krátce poté jej kontaktovala paní ředitelka zbirožské ZUŠ s informací, že se již uvolnilo místo na pozici učitele klavíru a o jeho pedagogickou spolupráci má zájem. Nyní pro pana Spáčila nastala otázka, zda učit na dvou školách zároveň. Nakonec se rozhodl i tuto nabídku přijmout.

Aby se Eduard Spáčil seznámil s prostředím školy a se svými budoucími kolegy, přijel se na obě školy představit na jakýsi přijímací pohovor ještě před začátkem nového školního roku. Od září pak začal na těchto školách vyučovat hru na klavír, hru na klávesy a kromě toho zde začal také korepetovat.

V Třemošné se Eduard Spáčil poprvé setkal s orchestrem jménem Tremolo, který velmi úspěšně vede zdejší pan učitel Dalibor Bárta. Již při nástupu do základní umělecké školy dostal Spáčil od paní ředitelky nabídku ke spolupráci s tímto orchestrem.

---

⁵¹ Informace jsou čerpány z osobního rozhovoru s Eduardem Spáčilem, 8. 11. 2018.

„Ve Zbirohu orchestr nebyl a já byl krátce po nástupu vyzván, zda bych orchestr založil. Protože hned v listopadu byl slavnostní koncert, kde se měl orchestr s názvem ESO představit, musel jsem rychle vytvořit aranžmá několika skladeb pro obsazení, jaké v té době bylo k dispozici (2 trubky, 2 saxofony a rytmika). Premiéra na koncertě dopadla dobře. Začali jsme tedy s orchestrem budovat repertoár pro první vystoupení na festivalu Vačkářův Zbiroh. Kromě dirigování jsem vypomáhal i na klavír a vystoupení jsme zvládli i přes nepřízeň počasí, kdy nám bral vítr noty i s pulty.“⁵²

Postupem času si orchestr ESO pod vedením Eduarda Spáčila vybuďoval bohatý a nápaditý repertoár k tomu, aby mohl reprezentovat základní uměleckou školu i mimo Zbiroh.

V repertoáru byly zahrnuty skladby klasického, muzikálového i swingového žánru.

„Vrcholem našeho snažení bylo natočení několika skladeb na CD ZUŠ Zbiroh v roce

2014.“⁵³ Tento orchestr se stal inspirací pro Spáčilovy kolegy a v následujících letech byl

ve Zbirohu založen mladší soubor Mini Band. Po několika letech došlo ke sloučení obou orchestrů a vznikl Free Band, jehož vedení se ujal Petr Fríd spolu s jeho kolegou Danielem Šmídem. „Kdybych měl porovnat práci orchestru Tremolo a ESO, je tu pro Zbiroh zásadní nevýhoda a tou je geografická poloha. Příroda sice krásná, ale daleko od větších center.

To má za následek, že dítě, které odejde na střední, případně vysokou školu do Plzně, Prahy, nebo jinam, již těžko stihá zkoušky a vystoupení orchestru, a tím vlastně končí.

V praxi to znamená, že za několik let dítě v orchestru vyroste, naučí se základním návykům přípravy, zkoušek, ladění atd. a když to zvládne, odejde. V Třemošné je situace jiná, protože je blízko Plzně a všichni dobří absolventi, kteří v orchestru vyrůstali, v něm zůstávají až do dospělosti, i když již na výuku nástroje nechodí.“⁵⁴ Podle Spáčila je pro orchestr Tremolo další výhodou také spolupráce pedagogů. V každé nástrojové skupině hraje jeden učitel, který tuto sekci vede.

K dobrému chodu každého orchestru je potřeba nejen dobrý kapelník, ale také pozitivní a zodpovědný přístup k práci jeho členů. Ve zbirožském orchestru byly zkoušky povinné, ale soustředění mimo školu byly pro žáky a jejich rodiče spíše přítěží. Zatímco účast v orchestru Tremolo je pro jeho členy pravým opakem. Cílem každého žáka v Třemošné je zahrát si v tomto orchestru, což je pro ně velkou motivací k vynikajícím výkonům. *„Mně se podařilo zahrát si s Tremolem skladbu Rhapsody in Blue (George Gershwin) na*

---

⁵² Z osobního rozhovoru s Eduardem Spáčilem, 25. 3. 2019

⁵³ Z osobního rozhovoru s Eduardem Spáčilem, 25. 3. 2019

⁵⁴ Z osobního rozhovoru s Eduardem Spáčilem, 25. 3. 2019

několika koncertech a také ji natočit na CD. Byla to krásná práce a obdivuji Borka Bárta (dirigenta a aranžéra orchestru) i všechny hráče, jak se s tímto úkolem vypořádali. Pro děti, které hrají v orchestru tři - až čtyřminutové písničky bylo obrovským úkolem zahrát skladbu 18 minut dlouhou, kde je mnoho změn tempa, rubat a změn tóniny. A všichni to zvládli na výbornou.“⁵⁵

2.4.2.1 Akce a orchestr ZUŠ Zbiroh

Vačkářův Zbiroh

Jako pedagog ZUŠ Zbiroh se Eduard Spáčil od roku 2010 pravidelně účastnil hudebního festivalu „Vačkářův Zbiroh“.

Jedná se o slavnosti pojmenovány po skladatelovi a dirigentovi Václavu Vačkáři, který je autorem slavné serenády „Vzpomínka na Zbiroh“. Město Zbiroh leží v západních Čechách, k nimž měl Václav Vačkář velice blízký vztah, protože se zde narodil a prožíval své dětství.

Tento hudební festival se stal již dlouholetou kulturní tradicí města Zbiroh. O jeho vznik se zasloužil Martin Vačkář (vnuk Václava Vačkáře). Ten přišel s myšlenkou, že by festival mohl sloužit jako přehlídka žáků základních uměleckých škol a začínajících hudebníků. Kromě toho měl sloužit také jako přehlídka mladých kapel a orchestrů z domova i z ciziny. První ročník festivalu se odehrál v roce 1993 a stal se významnou kulturní událostí města Zbiroh. Koná se vždy poslední víkend v květnu na zbirožském náměstí v proluce. Nejenže dává možnost žákům představit se na veřejnosti, ale tím také mladé muzikanty spojuje. Žáci se mohou porovnat s ostatními, což je může motivovat k vynikajícím výsledkům a stálému rozvoji v hudební oblasti. Dramaturgii festivalu po celá léta zajišťuje pan František Adámek.⁵⁶

Každý rok zde vystupují žáci hudebních a tanečních oborů v doprovodu svých pedagogů a z různých koutů České republiky se sem sjíždějí také orchestry.

Eduard Spáčil založil na základní umělecké škole ve Zbirohu orchestr ESO a několik let jej vedl.

Orchestr ESO

Na podzim roku 2009 vznikl na základní umělecké škole ve Zbirohu z iniciativy paní ředitelky Kateřiny Egermaierové orchestr ESO. V tomto roce zde začal vyučovat Eduard

---

⁵⁵ Z osobního rozhovoru s Eduardem Spáčilem, 25. 3. 2019

⁵⁶ vackaruvzbiroh.cz, 29. 10. 2018 – tato webová stránka byla zrušena

Spáčil, který se vedení orchestru ujal. V hudebním programu Sibelius rozepisoval jednoduchá aranžmá pro jednotlivé nástroje a tvořil tak partitury známých i vlastních skladeb. Již v prosinci tohoto roku se orchestr dočkal svého prvního vystoupení před publikem na slavnostním koncertě ZUŠ Zbiroh. Dále se pak prezentoval v květnu roku 2010 na hudebním festivalu Vačkářův Zbiroh a téhož roku na podzim se účastnil společného koncertu s orchestrem TREMOLO. Orchestr ESO se brzy od jeho založení kromě akcí zbirožského regionu představil také na Mezinárodním veletrhu cestovního ruchu v Plzni.

Aranžmá skladeb, které měl orchestr v repertoáru, vycházelo z hráčských možností mladých žáků základní umělecké školy Zbiroh. Mezi členy orchestru byli kromě žáků také učitelé ZUŠ Zbiroh. Repertoár byl zaměřen na různé žánry od klasiky až k jazzu. Orchestr vedl spolupráci se sborem ZUŠ Zbiroh (Mgr. Miriam Sudková Srncová, Ph.D.) a tanečním oddělením pod vedením Jeny Janovské.⁵⁷

2.4.2.2 Akce a orchestr ZUŠ Třemošná

Festival U řeky

Tento festival byl založen za účelem prezentace žáků základních uměleckých škol s možností vystoupit na stejném pódiu společně s profesionálními muzikanty, což mělo žáky motivovat k jejich dobrým výsledkům. První ročník jazzového festivalu proběhl v roce 2008 v Třemošné a od té doby se zde festival traduje dodnes. Koná se vždy na konci června a trvá od pátku do soboty.

Pořadatelem akce je město Třemošná, místní ZUŠ, Bezbariérový dům EXODUS a ČEZ. Vystupují zde žáci základních uměleckých škol, mladé kapely, orchestry z různých koutů republiky a k nim se připojují profesionální soubory a jiní hudebníci. Mezi ně patří např.: Emil Viklický, Jana Koubková, František Uhlíř a Laco Deczi.

Orchestr TREMOLO

Orchestr byl založen v únoru roku 2004 Daliborem Bártou. První iniciativa k založení TREMOLO vznikla z myšlenky spojit všechny vyučované nástroje na základní umělecké škole v Třemošné do jednoho tělesa, aby se žáci naučili kolektivní souhře a též prezentovali školu i město Třemošná.

---

⁵⁷ Město Zbiroh - Oficiální stránky města Zbiroh [online]. Copyright © [cit. 14.03.2019]. Dostupné z: https://www.zbiroh.cz/e_download.php?file=data/editor/96cs_25.pdf&original=Zb_kveten_2013_CMYK.pdf

Členy orchestru jsou nejenom žáci základní umělecké školy, ale také její pedagogové. V repertoáru TREMOLO jsou zařazeny převážně muzikálové a filmové melodie. Kromě toho však vystupují i se swingovou hudbou. Díky tvrdé práci Dalibora Bárty a členů orchestru se dnes TREMOLO považuje za nejlepší orchestr v České republice. Dostal již řadu ocenění a natočil několik CD.⁵⁸

---

⁵⁸ Základní umělecká škola Třemošná | TREMOLO - Třemošenský laskavý orchestr. Základní umělecká škola Třemošná | [online]. Dostupné z: <http://www.zustremosna.cz/tremolo>

3 Eduard Spáčil a jeho žáci

Vzhledem ke Spáčilově pestré a dlouhodobé pedagogické činnosti se stal oblíbeným učitelem mnoha žáků. Na základě jeho pedagogických postupů a tvrdé práci studentů se neustále rozrůstá škála dobrých klavíristů. Svým žákům ochotně předává své znalosti a dovednosti. Učí je různé pomůcky pro zvládnutí techniky obtížných míst ve skladbách a radí jim, jak správně cvičit. Již mnoho žáků úspěšně připravoval na studium na konzervatoři. Kromě tvrdé práce na hodinách v základních uměleckých školách svým žákům domlouval také konzultační hodiny na konzervatoři s paní profesorkou a výbornou klavíristkou Věrou Mülerovou. Dále své žáky připravoval na soutěže z oboru klavír či elektronických klávesových nástrojů.

Na základě dotazníku ohledně pedagogické činnosti Eduarda Spáčila a odpovědí jeho žáků jsem získala tyto informace:

- 7 z 10 dotazovaných žáků zná Eduarda Spáčila nejenom jako pedagoga
- 9 z 10 dotazovaných žáků zná Eduarda Spáčila déle než 5 let
- 4 z 10 se o panu Spáčilovi dozvěděli v ZUŠ, další 3 na semináři, další 3 od známého
- 5 z 10 se jako první vybaví obor EKN
- 7 z 10 učil obor EKN (ostatní 3 klavír)
- 8 z 10 studentů vyhovují Spáčilovy pedagogické postupy
- 7 z 10 studentů oceňují motivaci ze strany Eduarda Spáčila
- 6 z 10 studentů by na pedagogických postupech Eduarda Spáčila neměnili nic, ostatní 4 by potřebovali více prostoru pro osobní tvořivost
- 8 z 10 žáků tvrdí, že díky přísnějšímu přístupu naučí
- 4 z 10 žáků motivuje vysokou úroveň svého umění a další 3 pochvalou
- 9 z 10 žáků tvrdí, že nejprve přehrají skladbu celou (bez přestávky) a teprve poté se s panem učitelem zaměří na odstranění případných chyb

Žáci vnímají pana Spáčila jako významnou osobnost v hudebním světě. Především jeho schopnosti a dovednosti je motivují k lepším výkonům. Většina dotazovaných studentů se shodla na tom, že jim Eduard Spáčil pomáhá rozvíjet jejich vlastní tvořivost díky svým připomínkám a případným nápadům. Jedna z jeho bývalých studentek říká: *„Vždy, když jsem si myslela, že je moje práce naprosto marná, se posadil pohodlně do židle a řekl, ať mu to celé zahrají. Když jsem se pak na něho otočila, měl vždy takový vítězný výraz. Žádný*

učitel nemůže být nikdy 100% spokojen (sama to tak dělám), takže i on měl třeba další připomínky. Ale než připomínkoval, řekl větu "moc se mi to líbí" a po tolika hodinách práce vždy uměl vychytat ten správný okamžik, kdy tohle říci. “⁵⁹

Zpětně žáci reagují kladně také na určitou úroveň, kterou Eduard Spáčil jako pedagog vyžaduje. Tvrdí, že jde někdy opravdu o tvrdou a náročnou práci a k tomu také velkou dávku trpělivosti ze strany žáka i učitele, ale ve výsledku to prý stojí za to. Kromě toho Spáčilovi ale nechybí ani pochopení pro určité situace či osobní problémy žáka. Je velmi empatický a vstřícný.

„Vyzdvihuji jeho odbornost, ale také to, že se ke všem chová slušně a má pochopení pro osobní problémy studentů. Je to člověk s obrovskými životními zkušenostmi, výborný pedagog, profesionál každým coulem a muž, který si zachovává srdce kluka i ve zralém věku. “⁶⁰ říká další z jeho studentů.

Eduard Spáčil kromě pedagogické činnosti poskytuje na školách také korepetice. Na základní umělecké škole ve Zbirohu v roce 2010 poprvé korepetoval s žákyní pěveckého oboru Kristýnou Veverkovou. Tehdy se připravovali na koncert k příležitosti rozsvícení vánočního stromu, který se konal v místní proluce. Kristýna zpívala několik vánočních koled a pan Spáčil se postaral o klavírní doprovod. V té době nikoho z nich ani nenapadlo, že jejich spolupráce potrvá dodnes. *„Neměla jsem možnost poznat Edu coby učitele, ale „jen“ jako dirigenta souboru a korepetitora. Nicméně o to víc byl a je pro mě klíčovou osobností v mém hudebním působení. Díky němu mám mnohem více možností, než bych měla jinak, ale cením si především jeho motivace a podpory v tom, co dělám. “⁶¹ Dnes je Eduard Spáčil jejím tzv. dvorním klavíristou.*

---

⁵⁹ Z osobního rozhovoru s Kateřinou Bednářovou (bývalá studentka Eduarda Spáčila), 29. 11. 2018

⁶⁰ Z osobního rozhovoru s Jarmilou Holcovou (studentka Eduarda Spáčila), 10. 12. 2018

⁶¹ Z osobního rozhovoru s Kristýnou Veverkovou (studentka ZUŠ Zbiroh), 12. 1. 2019

Závěr

Ve své bakalářské práci jsem podrobně rozebírala jednotlivé etapy života Eduarda Spáčila ve spojitosti s hudbou. V první kapitole popisuji Spáčilovo dětství a jeho počáteční vztah k hudbě, dále se zde věnuji jeho studiu na hudebních školách a pozdějším úspěchům na soutěžích. Druhá kapitola obsahuje skladatelskou činnost, která je rozdělena do několika dalších podkapitol obsahujících průřez všemi žánry, ve kterých Eduard Spáčil působil. Druhá kapitola dále obsahuje činnost manažerskou. Popisuji zde spolupráci pana Spáčila se společností Yamaha. Tato kapitola je doplněna také historií a postupným vývojem Yamahy. Posledním bodem druhé kapitoly je Spáčilova činnost pedagogická a jeho působení na plzeňské konzervatoři a na základních uměleckých školách. Zaměřuji se zde také na vznik nového oboru elektronických klávesových nástrojů v rámci konzervatoře v Plzni. Třetí kapitola je pak věnována žákům Eduarda Spáčila a jejich vzájemnému vztahu „učitel x žák“. V textu cituji některé žáky, jimž spolupráce s panem Spáčilem otevřela cestu k dalším seberealizačním či pedagogickým úspěchům.

Čím více informací se o panu Spáčilovi dozvídám, tím více si uvědomuji, jaké mám štěstí, že i já mohu být pod jeho vedením. Někteří studenti za ním dojíždějí přes polovinu republiky a na konzultace se dostanou maximálně jednou týdně a někdy i déle. Já mám Eduarda Spáčila k dispozici skoro každý den v místě svého bydliště. Takové věci si člověk uvědomuje až postupem času a díky této bakalářské práci získávám další a další motivaci se svému oboru věnovat naplno.

Eduarda Spáčila jsem vždy považovala za velkého hudebníka a vynikajícího klavíristu. Jeho technika a interpretace skladeb je brilantní. Za jeho dnešními výkony a profesionálním vystupováním je vidět tvrdá práce a mnoho trpělivosti. Stal se mým vzorem nejen jako hudební interpret, ale také jako pedagog. Díky jeho pedagogickým postupům a neustále vyšším nárokům se rok od roku posouvám o několik kroků dále. Respektuji jeho pedagogický přístup a veškeré rady, které mi dosud předává. Jako pedagog i umělec umí člověka motivovat k práci a k osobnímu rozvíjení a to považuji u pedagogů za důležité.

Ve své práci jsem podrobně shrnula život Eduarda Spáčila, jeho hudební začátky i významné činnosti a tím jsem úspěšně naplnila cíl mé bakalářské práce.

Resumé

Obsah mé bakalářské práce je věnován životu Eduarda Spáčila a jeho významným hudebním činnostem. Bakalářskou práci jsem rozdělila do několika kapitol, které představují jednotlivé etapy Spáčilova života. První kapitola obsahuje Spáčilovo dětství a jeho osobní rozvoj v hudební oblasti. Dále zde uvádím studia a úspěchy Eduarda Spáčila. Druhá kapitola je rozdělena do dalších podkapitol, ve kterých podrobně uvádím Spáčilovo významné činnosti a uplatnění v hudbě. Mezi tyto činnosti patří skladatelská činnost, manažerská činnost, spolupráce se zahraničními umělci a činnost pedagogická. Ve třetí kapitole je zpracován dotazník na základě odpovědí Spáčilových žáků. Analyzuji zde pedagogickou činnost Eduarda Spáčila a přikládám citace žáků z osobních rozhovorů.

Resumé

The content of my bachelor thesis is devoted to the life of Eduard Spáčil and his important musical activities. I have divided the bachelor thesis into several chapters that represent the individual stages of Spáčil's life. The first chapter contains Spáčil's childhood and his personal development in music. Furthermore, I present his studies and achievements. The second chapter is divided into other subchapters, in which I mention in detail Spáčil's important activities and application in music - these include composing, managerial activities, cooperation with foreign artists and pedagogical work. The third chapter is a questionnaire based on the answers of Spáčil's students. I analyze Eduard Spáčil's pedagogical activity and I attach the quotes of the students from personal interviews.

Seznam literatury

BEZDĚK, Jiří. *Analytické pohledy na vybrané hudební kreace 20. a 21. století autorů spjatých s Plzní*. Plzeň: ZČU, 2015. ISBN 978-80-261-0577-0.

FIALA, Jaroslav. *Plzeňské komorní soubory*. Plzeň: J. Fiala, 2011. ISBN 978-80-260-1033-3.

NEDĚLKA, Michal. *Klavír jako nástroj tvořivého rozvoje osobnosti*. Praha: Univerzita Karlova v Praze, Pedagogická fakulta, 2011. ISBN 978-80-7290-427-3.

BEZDĚK, Jiří. *Soudobá hudba před tabulí: základní pojmy, fakta, komentáře a ukázky k zařazování moderních a postmoderních skladeb do výuky na školách všech stupňů*. V Plzni: Západočeská univerzita, 2008. ISBN 978-80-7043-669-1.

VIČAR, Jan. *Generace?: česká skladatelská generace sedmdesátých let 20. století v odstupu čtyř desetiletí*. V Praze: Akademie múzických umění v Nakladatelství AMU, 2017. ISBN 978-80-7331-461-3.

KUHN, Tomáš. *Stručné dějiny populární hudby a jazzu pro studenty a učitele hudební výchovy*. V Plzni: Západočeská univerzita, 2011. ISBN 978-80-261-0018-8.

Seznam internetových zdrojů

Vltava, Rozhlas, 2015. *Eduard Spáčil – komponista*, 301 Moved Permanently. *301 Moved Permanently* [online]. Dostupné z: <http://www.vltava.rozhlas.cz/eduard-spacil-komponista-5016948>

Základní umělecká škola Třemošná | Eduard Spáčil. *Základní umělecká škola Třemošná* | [online]. Dostupné z: <http://www.zustremosna.cz/eduard-spacil>

Eduard Spáčil životopis | Databáze knih. *Knihy / Databáze knih* [online]. Dostupné z: <http://www.databazeknih.cz/zivotopis/eduard-spacil-33081>

Český hudební slovník. Český hudební slovník [online]. Copyright © [cit. 01.03.2019]. Dostupné z: http://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictionary&task=record.record_detail&id=1003957

Daniel Forró - rozhovor s Mr. MIDI u příležitosti jeho životního jubilea - muzikus.cz. [online]. Dostupné z: <http://www.muzikus.cz/pro-muzikanty-clanky/Daniel-Forro-rozhovor-s-Mr-MIDI-u-prilezitosti-jeho-zivotniho-jubilea~12~rijen~2008/>

Vašo Patejdl - pohled do kuchyně - muzikus.cz. [online]. Dostupné z: <http://www.muzikus.cz/pro-muzikanty-clanky/Vaso-Patejdl-pohled-do-kuchyne~09~cervenec~2002/>

Analog – Wikipedie. [online]. Dostupné z: <https://cs.wikipedia.org/wiki/Analog>

Elektronická hudba – Wikipedie. [online]. Dostupné z: https://cs.wikipedia.org/wiki/Elektronick%C3%A1_hudba

František Uhlíř (hudebník) – Wikipedie. [online]. Dostupné z: [https://cs.wikipedia.org/wiki/Franti%C5%A1ek_Uhl%C3%AD%C5%99_\(hudebn%C3%A1k\)](https://cs.wikipedia.org/wiki/Franti%C5%A1ek_Uhl%C3%AD%C5%99_(hudebn%C3%A1k))

Yamaha – Wikipedie. [online]. Dostupné z: <https://cs.wikipedia.org/wiki/Yamaha>

Historie | Yamaha. cz | Yamaha [online]. Copyright © 2014 K [cit. 02.03.2019]. Dostupné z: <http://www.yamaha-hifi.cz/historie/>

Brand and History - About Us - Yamaha Corporation. Yamaha Corporation - Global [online]. Copyright © Yamaha Corporation. [cit. 02.03.2019]. Dostupné z: <https://www.yamaha.com/en/about/history/>

YAMAHA - HISTORIE — Novinky — Yamaha Brno. Yamaha Brno [online]. Copyright © [cit. 02.03.2019]. Dostupné z: <https://www.yamaha-pemm.cz/novinky/yamaha-historie>

Muzikant Michal Jakub TOMEK. Muzikant Michal Jakub TOMEK [online]. Dostupné z: <http://www.old.midit.eu/cesta.htm>

Vašo Patejdl – Wikipedie. [online]. Dostupné z: https://cs.wikipedia.org/wiki/Vašo_Patejdl

Daniel Forró – Wikipedie. [online]. Dostupné z: https://cs.wikipedia.org/wiki/Daniel_Forró

Žilková se dočkala bratra | Blesk.cz. Blesk.cz - zprávy, celebrity, sport, zábava [online]. Copyright © 2001 [cit. 02.03.2019]. Dostupné z: <https://www.blesk.cz/clanek/celebrity/19763/zilkova-se-dockala-bratra.html>

Jiří Hlaváč – Wikipedie. [online]. Dostupné z: https://cs.wikipedia.org/wiki/Ji%C5%99%C3%AD_Hlav%C3%A1%C4%8D

vackaruvzbiroh.cz (webová stránka byla zrušena)

Základní umělecká škola Třemošná | TREMOLO - Třemošenský laskavý orchestr. Základní umělecká škola Třemošná | [online]. Dostupné z: <http://www.zustremosna.cz/tremolo>

František Drs - Národní divadlo. [online]. Copyright © 2019 Národní divadlo [cit. 13.03.2019]. Dostupné z: <https://www.narodni-divadlo.cz/cs/umelec/frantisek-drs>

Učitelé | . Aktuality | Základní umělecká škola Domažlice Jindřicha Jindřicha [online]. Dostupné z: <http://www.zus->

domazlice.cz/?language=cs&module=dokument&action=display_category&id=zusdomazlice-ucitele&layout=print

Město Zbiroh - Oficiální stránky města Zbiroh [online]. Copyright © [cit. 14.03.2019].

Dostupné z:

https://www.zbiroh.cz/e_download.php?file=data/editor/96cs_25.pdf&original=Zb_kveten_2013_CMYK.pdf

Seznam zdrojů obrázků v textu

Obrázek 1 (Eduard Spáčil) – <http://www.konzervatorplzen.cz/konzervator-plzen-vyucujici-detail.php?idUcitele=898>

Obrázek 2 (František Drs) – <https://www.narodni-divadlo.cz/cs/umelec/frantisek-drs>

Obrázek 3 (Aleš Terš) – <http://www.zus-domazlice.cz/cs/zusdomazlice-ucitele/>

Obrázek 4 (soubor BJQ) – <http://jazzport.cz/2016/03/19/filharmonie-hradec-kralove-baroque-jazz-quartet-na-jednom-podiu/>

Obrázek 5 (Jiří Hlaváč) – http://www.radioservis-as.cz/archiv13/41_13/index.htm

Obrázek 6 (Štěpán Žilka) – <https://www.blesk.cz/clanek/celebrity-ceske-celebrity/302658/veronika-zilkova-otevrene-o-sestre-jak-casto-se-hadame.html>

Obrázek 7 (Ivan Dominák) – https://www.discogs.com/artist/312467-Ivan-Domin%C3%A1k?filter_anv=1&anv=I.+Domin%C3%A1k

Obrázek 8 (František Uhlíř) – <http://www.ypsilonka.cz/lide/hoste/uhlir-frantisek>

Obrázek 9 (první varhany T. Yamahy) – <https://www.yamaha.com/en/about/history/>

Obrázek 10 (logo společnosti Yamaha) –

http://www.yamaha.com/YECDealerMedia/AD_logo.htm

Obrázek 11 (Daniel Forró) – https://cs.wikipedia.org/wiki/Daniel_Forr%C3%B3

Obrázek 12 (Vašo Patejdl) –

https://www.xplaylist.cz/artist/showArtistPagation?id=58543&Album_page=2

Obrázek 13 (Michal Jakub Tomek) – <http://www.zushranice.cz/zamestnanci/detail/72>

Obrázek 14 (hudební studio na plzeňské konzervatoři) – vlastní fotografie

Seznam příloh

Příloha č. I – Seznam Spáčilových skladeb

Příloha č. II – Introdukce a Rondo (ukázka)

Příloha č. III – Bajky pro kontrabas a klavír (ukázka)

Příloha č. IV – Rukopis Eduarda Spáčila (EA hudba)

Příloha č. V – Hrajeme s Yamahou (noty – ukázka titulních stran)

Příloha č. VI – CD Eduarda Spáčila (ukázka)

Příloha č. VII – Diplom Lhenické klávesy

Příloha č. VIII – Dotazník

Příloha č. IX – Proč studium oboru EKN na konzervatoř v Plzni

Příloha č. I

Zdroj: Z archivu Eduarda Spáčila

Seznam Spáčilových skladeb:

<u>Název</u>	<u>obsazení</u>	<u>durata</u>	<u>rok vzniku</u>	
<u>žánr</u>				
Introdukce a Rondo	housle, violoncello, klavír	5´	1980	K
3 Burlesky	hoboj, klarinet, fagot	8´	1980	K
Palmstroem	zpěv (alt) a nonet	8:30	1980	K
Preludium a fuga	trubka, lesní roh, pozoun	6´	1980	K
2 kontrastní studie	klavír, kontrabas, bicí	9´	1980	K
Malá suita	klavír	5´	1980	
Ellingtonia	hoboj, klarinet, klavír, kontrabas, bicí	9´	1981	J
Quartettino di Pilsen	flétna, klarinet, fagot, klavír	9´	1981	K
Concertino piccolo	klavír+ smyčc. kvartet	18´	1982	K
Toccata	violoncello sólo	4´	1982	K
Toccata	klavír	4´	1982	K
Toccata	hoboj sólo	4´	1983	K
Toccata	housle sólo	4´	1983	K
Toccaty	housle, violoncello, klavír	23´	1983	K
Medvědí bajky	kontrabas, klavír	8´	1983	K
Hledání světla	varhany (syntetizér)	8:30	1983	EA
Jak se tváří pohoda	jazz. soubor	23´	1983	J
Mysteria	klavír	10´	1984	K
Poc̣ta barbarům	jazz. soubor	18´	1983	K
Dg. 304 - suita z baletní hudby	syntetizéry	15´	1984	EA
Koncertantní suita	saxofon a orchestr	15´	1984	K
Mysteria	klavír	10´	1984	K
Pastelové nálady	jazz. soubor	15´	1984	J
Varující trosky	syntetizér	9´	1984	EA
Hrátky s BJQ	jazz. soubor	10´	1984	J
Concertino	klavír, big-band	13´	1985	J
Medvědí namlouvání	lesní roh, syntetizér	7´	1985	EA
Kubánské obrázky	jazz. soubor	23´	1985	J

Krok k extázi	trubka, marimba + EA základ	10´	1985	EA
Slza jako kapka Bejaulis	jazz. soubor	4´	1985	J
Jen ona nikde	jazz. soubor	5´	1985	J
Sólo pro R8	EA hudba	8´	1986	EA
Komorní suita 1	jazz. soubor	20´	1986	J
Ritornely	3 saxy a EA základ	10:30	1986	EA
Sonáta	violoncello a klavír	13´	1986	K
Grotesky	flétna a kytara	9´	1986	K
Aproximace 2	jazzový soubor a smyčce	14´	1986	K
Blues a Toccata	brass band	10´	1986	K
Komorní suita 2	jazz. soubor	18´	1987	J
Expres	orchestr	5´	1987	K
Hry	klavír + EA základ	15´	1987	EA
Poéma	EA hudba	8´	1987	EA
Ostrov nesplnitelných přání	lesní roh, syntetizér	10´	1987	EA
Setkání s PBB	big-band	5´	1987	J
Hudebník ze Saint-Mery	EA hudba	13´	1987	EA
Hudba pro Plzeň	EA hudba	13´	1989	EA
Obrázky z Nového světa	viola, klavír	9´	2007	K

K = klasická hudba

J = jazz

Poznámka: v některých skladbách po roce 1982 se prolínají prvky hudby klasické s jazzovými, některé EA kompozice jsou pro živé hraní a mohou být považovány za komorní

Příloha č. II

Zdroj: Z archivu Eduarda Spáčila

Introdukce a rondo

(ukázka)

Eduard Spáčil

2

INTRODUCE

The musical score is divided into three systems, each with three staves: Violino (Vno.), Viola (Vc.), and Piano (Pno.).

- System 1:** Starts with a tempo marking of $\text{♩} = 10$. The Violino part has a dynamic marking of *sa/a*. The Viola part has a dynamic marking of *mf*. The Piano part has dynamic markings of *pp* and *p*.
- System 2:** The Violino part has a dynamic marking of *mf*. The Viola part has a dynamic marking of *f*. The Piano part has dynamic markings of *mf* and *ff*.
- System 3:** The Violino part has a dynamic marking of *ff*. The Viola part has a dynamic marking of *f*. The Piano part has a dynamic marking of *ff*. The system concludes with the tempo marking *allegro*.

The image shows three systems of handwritten musical notation. Each system consists of a piano part (left) and a cello part (right). The piano parts are written in treble clef, and the cello parts are in bass clef. The first system includes dynamic markings *ff* and *cf*. The second system includes *dim.*, *mf*, and the instruction *per a poco sul ponticello*. The third system includes *dim.*, *pp*, and *ppp*. The notation includes various note values, rests, and slurs. There are some ink smudges and corrections throughout the manuscript.

4.

Handwritten musical score for the first system, measures 4-7. The system consists of three staves. The top staff is in treble clef with a key signature of one flat (B-flat) and a 4/4 time signature. It contains a melodic line with slurs and accents. The middle staff is in bass clef with a key signature of one flat and a 4/4 time signature, containing a bass line with slurs and accents. The bottom staff is in bass clef with a key signature of one flat, containing a piano accompaniment. A tempo marking of $\text{♩} = 24$ is present at the beginning. Measure numbers 4, 5, 6, and 7 are indicated.

Handwritten musical score for the second system, measures 8-11. The system consists of three staves. The top staff is in treble clef with a key signature of one flat and a 4/4 time signature, featuring a melodic line with slurs and accents. The middle staff is in bass clef with a key signature of one flat and a 4/4 time signature, containing a bass line with slurs and accents. The bottom staff is in bass clef with a key signature of one flat, containing a piano accompaniment. Dynamic markings include *cresc.* and *mf*. Measure numbers 8, 9, 10, and 11 are indicated.

Handwritten musical score for the third system, measures 12-15. The system consists of three staves. The top staff is in treble clef with a key signature of one flat and a 4/4 time signature, featuring a melodic line with slurs and accents. The middle staff is in bass clef with a key signature of one flat and a 4/4 time signature, containing a bass line with slurs and accents. The bottom staff is in bass clef with a key signature of one flat, containing a piano accompaniment. A dynamic marking of *f* is present. Measure numbers 12, 13, 14, and 15 are indicated.

The image shows a handwritten musical score for three instruments: Violin (Vuo.), Viola (Ve.), and Piano (Puo.). The score is organized into three systems, each consisting of three staves. The first system includes a key signature of one sharp (F#) and a time signature of 3/4. The notation is dense, with many notes, rests, and dynamic markings such as *mf* and *pp*. The second system begins with the tempo marking *Allegro*. The third system concludes with the tempo marking *Rit.* and the word *Allegro* written in a larger, bold font. The handwriting is clear but shows signs of being a working draft, with some ink bleed-through and corrections.

RONDO

$\text{♩} = 120$

The first system of musical notation consists of three staves. The top staff is in treble clef and contains a melodic line with eighth and sixteenth notes, starting with a *mf* dynamic marking. The middle staff is in bass clef and contains a bass line with eighth notes and rests. The bottom staff is in bass clef and contains a bass line with eighth notes and rests. A $\text{♩} = 120$ tempo marking is present above the first staff. A $\text{♩} = 120$ tempo marking is also present above the first staff of the second system.

The second system of musical notation consists of three staves. The top staff is in treble clef and contains a melodic line with eighth and sixteenth notes, starting with a *mf* dynamic marking. The middle staff is in bass clef and contains a bass line with eighth notes and rests. The bottom staff is in bass clef and contains a bass line with eighth notes and rests. A *mf* dynamic marking is present above the first staff.

The third system of musical notation consists of three staves. The top staff is in treble clef and contains a melodic line with eighth and sixteenth notes, starting with a *mf* dynamic marking. The middle staff is in bass clef and contains a bass line with eighth notes and rests. The bottom staff is in bass clef and contains a bass line with eighth notes and rests. A *mf* dynamic marking is present above the first staff.

The fourth system of musical notation consists of three staves. The top staff is in treble clef and contains a melodic line with eighth and sixteenth notes, starting with a *mf* dynamic marking. The middle staff is in bass clef and contains a bass line with eighth notes and rests. The bottom staff is in bass clef and contains a bass line with eighth notes and rests. A *mf* dynamic marking is present above the first staff.

The image shows a handwritten musical score on three systems of staves. Each system consists of a grand staff (treble and bass clefs) and a separate bass staff. The notation includes notes, rests, and various performance markings. The first system is marked with *sempre ripet.* and *cca 10''*. The second system includes *dim.* and *sempre dim.*. The third system includes *ff* and *dim.*. The score is divided into measures by vertical bar lines, and some measures are separated by double slashes. The handwriting is in black ink on white paper.

The image shows a handwritten musical score for three systems. Each system consists of a violin part (top staff) and a piano accompaniment (bottom two staves). The notation includes various rhythmic values, accidentals, and dynamic markings. The first system includes the dynamic marking *mf* and the instruction *Tr. conrit.*. The second system includes *mf* and *mfz*. The third system features a section with a 3/2 time signature and a fermata. The score is written in a cursive, handwritten style.

Příloha č. III

Zdroj: SPÁČIL, Eduard, BALCAR, Jan, ed. *Bajky pro kontrabas a klavír: (1983)*. Praha: Panton, 1988.

Eduard Spáčil

Bajky

pro kontrabas a klavír

(ukázka vybraných vět)

Vysvětlivky — Erläuterungen — Explanatory notes:

libovolný tón (co možná nejvyšší)
beliebiger Ton (der möglichst hohe)
any tone (the highest possible)

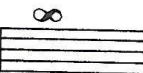
opakování modelu po dobu trvání plné čáry
Wiederholung des Modells während der Dauer des Striches
repetition of the model for duration of the line

totéž s glissandem ve tvaru křivky
das gleiche mit Glissando in Form der Kurve
the same with glissando in curve-form

hrát co nejrychleji
möglichst schnell spielen
to play the most quickly

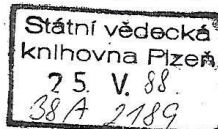

úsek bez přesného označení počtu dob / taktové čáry označuje předěly mezi hudebními frázemi
Abschnitt ohne genaue Bezeichnung der Zahl von Zeiteinheiten (Taktstrich bezeichnet Scheiden zwischen Musikphrasen)
Passage without a precise indication of time units (barline points at divisions of music phrases)

držený tón po dobu trvání plné čáry
ein während der Dauer des Striches gehaltener Ton
a tone held for duration of the line

N 382A 2081

glissando s tremolem sul pontic. Nota v závorce označuje přibližnou délku glissu. Šestnáctinový praporek značí, že gliss začíná hned po zahrání noty a po skončení glissu již notu déle nedržíme.
Glissando mit Tremolo sul Ponticello. Die Note in der Klammer bezeichnet eine ungefähre Länge des Glissandos. Die Sechzehntelfahne bedeutet, dass Glissando beginnt, nachdem der Ton gespielt wird. Nach Beendigung von Glissando wird die Note nicht länger gehalten.
Glissando with tremolo sul ponticello. Note in the bracket indicates an approximate length of glissando. Semiquaver tail means that glissando begins immediately after playing the note. After the end of glissando the note is not held any more.

hrát za kobylikou. Křížky označují struny, ne skutečné tónové výšky.
hinter dem Steg spielen. Kreuze bezeichnen Saiten, nicht die wirklichen Tonhöhen.
to play back of the bridge. Sharps point at strings, not at real pitch levels.

BAJKY

PRO KONTRABAS A KLAVÍR

FABELN
FÜR KONTRABASS UND KLAVIER

TALES
FOR DOUBLE-BASS AND PIANO

EDUARD SPÁČIL
(*1950)

Rubato

Contrabasso in Do

Pianoforte

mf

mf

mp

p

cresc.

cresc.

mf

poco f

Ⓑ

First system of musical notation for section B. It consists of two staves: a treble clef staff and a bass clef staff. The treble staff contains a melodic line with various accidentals (flats and sharps) and a dynamic marking of *mf*. The bass staff contains a bass line with chords and accidentals.

Second system of musical notation for section B. It consists of two staves: a treble clef staff and a bass clef staff. The treble staff continues the melodic line with accidentals. The bass staff features a complex chordal texture with many accidentals.

Ⓒ

First system of musical notation for section C. It consists of two staves: a treble clef staff and a bass clef staff. The treble staff has a melodic line with a *gliss.* marking and dynamic markings of *mf*, *sf*, and *mp*. The bass staff has a bass line with a *mf* dynamic marking.

Second system of musical notation for section C. It consists of two staves: a treble clef staff and a bass clef staff. The treble staff has a melodic line with a *gliss.* marking and dynamic markings of *sf* and *mf*. The bass staff has a bass line with a *mf* dynamic marking.

Third system of musical notation for section C. It consists of two staves: a treble clef staff and a bass clef staff. The treble staff has a melodic line with a *mf* dynamic marking. The bass staff has a bass line with a *mf* dynamic marking.

①

mp

cresc.

p

cresc.

Detailed description: This system contains the first two measures of a musical piece. The top staff is a single melodic line with a circled '1' above the first measure. The bottom two staves are a grand staff. The first measure has a piano (*p*) dynamic, and the second measure has a mezzo-piano (*mp*) dynamic. Both the top and bottom staves of the grand staff show a crescendo (*cresc.*) in the second measure.

mf

Detailed description: This system contains the next two measures. The top staff continues the melodic line, and the bottom two staves provide harmonic support. The dynamic is mezzo-forte (*mf*).

②

f

poco f

Detailed description: This system contains the next two measures. The top staff features a melodic line with a circled '2' above the second measure. The bottom two staves provide harmonic support. The dynamic is forte (*f*), and the second measure is marked *poco f*.

Detailed description: This system contains the next two measures. The top staff continues the melodic line, and the bottom two staves provide harmonic support.

gliss.

sf

Detailed description: This system contains the final two measures of the piece. The top staff features a melodic line with a circled '3' above the second measure. The bottom two staves provide harmonic support. The dynamic is fortissimo (*sf*), and the second measure is marked *gliss.* (glissando).

First system of musical notation. The upper staff is in treble clef and the lower staff is in bass clef. Dynamics include *p* (piano) and *poco* (poco). There are slurs and a fermata over the final measure. A small 'x' is written below the bass staff.

(C) Cadenza - *dramatico*

Second system of musical notation, labeled (C) Cadenza - *dramatico*. It consists of two staves. The upper staff has markings for *mp sul pont.* and *mf sul pont.* with *gliss.* (glissando) markings. The lower staff has markings for *accel.* (accelerando), *cresc.* (crescendo), and *Sul pont.* (sul ponticello). There are slurs and a fermata at the end.

(D) In tempo ($\text{♩} = 72-76$)

Third system of musical notation, labeled (D) In tempo ($\text{♩} = 72-76$). It consists of three staves. The upper staff is in bass clef, the middle staff is in treble clef, and the lower staff is in bass clef. Dynamics include *p* (piano) and *pp* (pianissimo). There are slurs and a fermata at the end.

Příloha č. IV

Zdroj: Z archivu Eduarda Spáčila

Spáčilův rukopis – partitura pro elektroakustickou hudbu:

Eduard Spáčil

Poema

	0'	0'30"	1'	1'30"	2'
I.	Sgutič puzlona				
II.	0'02" Text muž	0'20" 0'25" Text muž. + žen	1'06" 1'06" Text do echo	1'24" Sgutič	
III.			1'02" Text žen. echo	Text žen.	1'24"
IV.	0'12" žpěr žen.		1'06" žpěr žen.		
V.	0'11" muž. žpěr		0'40" muž. žpěr		
VI.		0'21" muž. žbór - puzlona			
VII.	0'05" 0'05" 0'02" žbór		1'01" žbór	1'23" žbór	
VIII.		0'33" žbór	1'40" bic	1'22"	

	2'	2'40"	3'	4'
I.	lytisk kvadr		lytisk figura	
II.			3'16" / lytisk raicu	
III.	2'40"	Text / Zin. Amuz. Elio	2'43"	
IV.		2'54" / Sbor brun.	3'04" / Zin. Zjiv.	
V.		2'29" / Sbor + pisen	3'07" / un. Zjiv	
VI.		2'26" / Sbor unz - prodlava	3'11" / Sbor text	3'31" / Sbor text
VII.	2'06"	Synt L	2'50"	3'56" / Sbor raicu
VIII.	2'10"	bici		

	4'	4'26"	5'	5'47"	6'	6'12"	6'
I.							
II.		4'32" / Text Amuz	4'40" / Text	Text Elio		6'48" / Text Zin.	
III.		4'39" / Text Zin	Text Zin	5'23" / Synt L	5'40" / Zbrany	6'20" 6'30" 6'30"	
IV.		4'57"	4'57" / Text / Zin.	5'38" / Pochood (Kroch)		6'49" 7'0" 7'10" 7'10"	
V.				5'20" / lytisk Kroch. obz		6'13" 7'00" 7'10"	
VI.		Sbor - bicy.	4'48"	5'42" / bicy		6'40"	
VII.		4'30" 4'30"	4'30" / Kroch	5'28" / Sbor. - pisen		6'47"	
VIII.	4'45"	Synt L Zin		bicy			

Příloha č. V

Zdroj: SPÁČIL, Eduard. *Hrajeme s Yamahou*. Rokycany: Midi Music Studio, c1992.
Pedagogická literatura.,

Eduard Spáčil

Hrajeme s Yamahou

(ukázka titulních stran)

Příloha č. VI

Zdroj: Z archivu Eduarda Spáčila

Ukázka CD Eduarda Spáčila (spolupráce s Yamahou):

Johann Sebastian BACH		
Italský koncert		
1	Allegro	3:31
2	Andante	4:43
3	Presto	3:28
Domenico SCARLATTI		
4	Sonáta g moll	2:47
5	Sonáta a moll	1:35
6	Sonáta d moll	4:57
7	Sonáta A dur	2:11
Wolfgang Amadeus MOZART		
8	Variace G dur (K. č. 455) na téma Ch. W. Glucka	13:32
Ferenc LISZT		
9	Koncertní etuda Des dur "Il sospiro"	5:08
Bedřich SMETANA		
10	Polka a moll z Českých tanců	2:35
11	Slepíčka z Českých tanců	3:13
12	Koncertní etuda C dur	5:36
George GERSHWIN		
Tři preludia		
13	Allegro ben ritmato e deciso	1:29
14	Andante con moto e poco rubato	3:25
15	Allegro ben ritmato e deciso	1:11
Zdeněk ZDENĚK		
16	Pátek v Chebu	2:52
17	Introdukce ke skladbě Andén	1:28
18	Istrijské prázdniny	2:14
19	Valenciano	1:13
Total time: 67:08		

© 1999 MEDIA MUSIC STUDIO
 Nahráno na digitální klavír YAMAHA GT1
 Nahrání: Zdeněk Zdeněk
 Editování: Zdeněk Zdeněk
 Design: M. Ješek, R. Špačtil, reklamní agentura Křída
 Produkce: Eduard Spáčil
 Vydáno za sponzorské pomoci firmy YAMAHA

Eduard Spáčil

Studoval hru na klavír na brněnské konzervatoři a na AMU v Praze (u doc. D. Baloghové). Během studií získal 2. cenu a cenu ČHF na Smetanovské klavírní soutěži v Hradci Králové a 4. cenu v soutěži Ministerstva kultury. V letech 1973 - 1982 působil na plzeňské konzervatoři. V roce 1975 spolu s klarinetistou J. Hlaváčem založil soubor Baroque Jazz Quintet. Kromě toho působil v klavírním triu, v letech 1980 - 1990 se intenzivně věnoval kompozici (soukromým studiím u K. Odstrčila) a později i elektronické hudbě. Tu mohl poznávat na studijních pobytech v Gefe a Basileji (u L. Voigtländera a G. Bennetta). V poslední době obrací svoji pozornost opět ke komorní a sólové koncertní činnosti a spolupracuje externě s firmou Yamaha při propagaci elektronických hudebních nástrojů.

He studied piano at the Brno conservatoire of music with Prof. J. Kyselá and C. Klimeš, and with D. Baloghová at the Prague Accademy of Music. During his studies he was awarded 2nd prize in the Smetana Piano Competition in Hradec Králové, the special prize from the "Český hudební fond" and 4th prize from the Ministry of Culture. In 1975, together with the clarinetist Jiří Hlaváč, he founded the chamber ensemble Baroque Jazz Quintet. From 1980 - 90 (thanks to his private studies with K. Odstrčil), he devoted his time to composition, concentrating intensively on electronic music. Since 1990 he has been active as entrepreneur in the music publishing business and has become increasingly involved in solo and chamber music performance.

GranTouch Yamaha

Jedinečný digitální klavír
 Unique digital piano

Diplom Lhenické klávesy

(studentů plzeňské konzervatoře)

Zvláštní cena poroty za
improvizaci a "hbité prsty"

Michal K.
odborný garant

M. S.

Za úžasný koncertní zážitek.

Michal K.
odborný garant

Michal K.

Příloha č. VIII

Zdroj: vlastní zdroj

Dotazník - Eduard Spáčil

Pohlaví, věk

1. Kdo je Eduard Spáčil?
2. Jak dlouho již znáte E. Spáčila?
3. Kdy jste se o něm poprvé dozvěděl/a? (Popř. od koho)
4. Co se Vám jako první vybaví, když se řekne jeho jméno?
5. Učil Vás někdy? (Pokud ano, co Vás učil?)
6. Jak byste hodnotil/a jeho pedagogické postupy?
7. Co se Vám na nich líbí?
8. Co byste na nich změnil/a?
9. Jakým dojmem na Vás E. Spáčil působí jako učitel?
10. Čím Vás motivuje (př. k dobrému výkonu)
11. Popište krátce jednu vyučovací hodinu s ním.

Příloha č. IX

Zdroj: Z archivu Kateřiny Bednářové

Proč studium oboru EKN na konzervatoři v Plzni (Kateřina Bednářová, bývalá studentka)

„Na úvod mi dovoluňte popsat moji osobu a mé znalosti a dovednosti před studiem na plzeňské konzervatoři. Vystudovala jsem Pedagogickou fakultu na UJEP v Ústí nad Labem v oborech český jazyk a literatura a hudební výchova pro 2. stupeň základních škol. Během jednoho roku učení na základní škole jsem ale zjistila, že 2. stupeň pro mě nebyla správná volba. Štěstí mi velmi přálo. Uvolnilo se místo učitelky hry na elektronické klávesové nástroje na Základní umělecké škole Česká Třebová. Na této škole jsem strávila celé mládí. Učila jsem se zde hrát na klavír. Od 16 let jsem poté hrála v kapele na klávesy a tento koníček mi vydržel dodnes. Už tenkrát mě i má paní učitelka klavíru v muzicírování podporovala. A najednou jsem se mohla stát učitelkou kláves a hned na plný úvazek. Má aranžmá byla samozřejmě ze začátku jednoduchá, ale protože se elektronickými nástroji zabývám dlouhá léta, postupně jsem se zdokonalovala. Bohužel v době mých učitelských začátků příliš možností, kde čerpat informace a rady k výuce, nebylo. Nebyla ani žádná ucelená metodika, jak postupovat. S paní zástupkyní jsme se snažily navštěvovat dostupné kurzy a setkání učitelů. Když nám na ZUŠ přišla nabídka z NIDV na dvoudenní hudební dílny ve Vilanci u Jihlavy, které byly zaměřené přímo na EKN, rozhodně jsme na kurz vyjely. Tam jsem se poprvé dozvěděla o výuce EKN na Konzervatoři Plzeň. Pan Mga. Eduard Spáčil na kurzu představil své dva studenty denního studia a nabízel možnost studovat tento obor dálkově. Co se tam ale učí? Vždyť jsme žádnou metodiku neobjevily?! Protože zahrát na klavír požadované skladby na přijímacím řízení pro mě nebyl problém, dostala jsem se do třídy pana Spáčila, pana učitele, kterého jsem znala jako autora některých notových publikací. Jaké jsou mé znalosti a dovednosti po 4 letech studia tohoto oboru a úspěšném odmaturování na konzervatoři? V čase před studiem jsem měla odehraných 14 let na klávesy v kapele a odučených 6 let na ZUŠ. Již po několika týdnech v 1. roce studia jsem zjistila, že to pro mě nebude jen zvědavý pokus. Rozhodně jsem se měla co učit. Nyní vím, že jsem na klávesy pouze hrála, ale neznala jsem tento nástroj nijak do hloubky. Teď se orientuji v tom, jak elektronické klávesové nástroje fungují uvnitř, jak se dělí, znám historii těchto nástrojů, vyznám se v ovládnání různých modelů různých značek. Výuka na konzervatoři rozhodně není jen o tlačítkách, ale o hodinách cvičení techniky hry, propracovávání aranžmá, propojování nástrojů, práce se softwary, nahrávání skladeb, improvizaci. Je o změně hudebního vkusu. Klávesy už nepoužívám jen k suplování

akustických nástrojů, ale využívám především zvuky pro EKN vlastní, syntetické, a vím, jak zvuky upravovat. A snažím se k tomu vést i své žáky. Naposlouchávám si sóla slavných klávesáků. V kombinovaném studiu bylo pro mě navíc výhodou, že vše nové, co jsem se v Plzni naučila, jsem hned mohla vyzkoušet v praxi se svými žáky. Výsledkem jsou spokojení nadšení žáci, obrovský zájem dalších dětí. Žáci přirozeně tlačí své rodiče, aby jim pořídili lepší nástroje, navštěvují seminář EKN, který na naší škole s kolegyní vyučujeme, chtějí se zdokonalovat. Teď je učí aprobovaná paní učitelka, nadšená pro svůj obor. Každý týden se u nás na ZUŠ v oddělení hry na EKN učí přes 50 žáků a toto oddělení je u nás jedno z nejpočetnějších. Důležitý je můj vnitřní přerod, změna chápání EKN, změna přístupu jak k tomuto nástroji, tak k výuce. Není to jen hra na černé a bílé klávesy, je to vedení ke komplexnosti - jak hrát, jak vnímat rytmus, tvořit vlastní skladby, jak improvizovat, jak nahrávat a následně skladby upravovat a hlavně jak k tomu vést žáky. Doufám, že vychovám spoustu budoucích studentů pro oddělení EKN na Konzervatoři Plzeň. Tento obor poté probudí v žákovi všestranného muzikanta, vhodného do kapely, připravuje další korepetitory, další učitele kláves.“ (Mgr. Kateřina Bednářová (34 let), ZUŠ Česká Třebová).